[illegible]

[illegible]

[illegible]

ሀ. <u>ትምህርት</u>

ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔርን መንግሥት ከአለም ያስተዋወቀችዉ በትምህርት ነዉ፡፡ ክርስቶስ በማስተማር ዘመኑ አስራ ሁለቱን ሐዋርያት መርጦ ካሰለጠነ በኋላ ምስክር እንዲሆኑ ወደአለም ላካቸዉ፡፡ ሐዋርያትም የተሰጣቸዉን አደራ በማክበር ትምህርት ቤቶችን [illegible]፣ ያለህይወት ወንጌልን ለሁሉም እንዲዳረስ አደረጉ እንዲሁም ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔርን መንግስት በትምህርት ለዓለም አስተዋወቀች ስንል በየዘመኑ መልክና ጠባዩን እየለወጠ ከሚመጣዉ ሰዉሰራሽ ሰጪ ባለመራቅ ዐለታዊ ችግሮችና ዘመናዊ አስተሳሰቦችን በማጥናት ከቤተክርስቲያን መሠረታዊ እምነት ጋር በማወዳደርና በማነፃፀር አጥጋቢ መልስ በመስጠት ነዉ፡፡ የቤተክርስቲያን ስብከት መደምደሚያዉ እና መሃሉ እንብርቱ ክርስቶስ ነዉ፡፡ክርስቶስ የነበረ ያለና የሚኖር እንደመሆኑ መጠን አይለወጥም፡፡ ዛሬ ግን መገናኛ ነዉና ቤተክርስቲያን ያዘጋጀችዉና የዝዉን ዘገባ በተጠቀም ለደቀመዛሙርቱ ሥራዉ አሁን ይሆንላታል፡፡ለዚህ ዘገባገኛ የቀረበዉ ሀሳብ ፣ በመንፈሳዊ ትምህርት ያስፈልገዋል፡፡ ትምህርት ስለ መንፈሳዊ ትዕግስት መጻሕፍትን ማለትም በሶሪ ኪዳንያዊ እንዲሁም የሚያዉቀዉን መጻሕፍት አዘወትሮ ማንበብ አለበት፡፡/ዮሐ.5፤39፤ቀዳ.ጢሞ 4:16/ለማስተማር የተመደበዉ ሀሁን ቅዱሳት መጻሕፍትንና ሌሎችም ለትምህርቱ የሚያገለግሉትን መጻሕፍትን ካላነበ ትምህርቱ ሳያቸን አይበቃለም፡፡ከዚህም ጋር ሁለገብ የሆነ ዉይይ እንዲኖረዉ ያስፈልገዋል፡፡ከዚህ ካሉት ስጋቶ ያለዉ ከሌዉ በሲያጀን ለማሰተን አይቻልም፡፡ይልቁንም በዚህ ረገድ እርሱም ተገቢ በክርስቲያንነም ያስገዋታል፡፡ስለዚህ የምስክር ነት ያሉን የሚሰጠዉ በአስረጅ በሆነ በተነፃፀር ርዕስ በአረጅ የሚያሳዩን ቅዱሳን ከሚያዉቁትም ሆነ ከትዉልዶ መጻሕፍት ወይም ከሌሎች የታሪክ መጻሕፍት አስረጅዎችን መሰብሰብ ግዴታ ነዉ፡፡ይህ ሁሉ ሲሆን የሚችለዉ በማንበብና በመማር ስለሆነ በሰበከት ዘላቂ ቅዱሲ ለትምህርት ይበጃል፡፡/ቀዳ.ጢሞ. 3:15፤ቆላ.4:6፤ሐሥ.8:12/ሰባኪዉ ለሰሚዎች ስለሚያስተላልፈዉ መልእክት በቂ መልእክት የለበትም፡፡ የሰዉን ትምህርትና መልእክት የሚያመተሩ አሁኖችንና ሰዉ ሰራሽ አስተሳሰቦችንም ዘስቀድም የሚሰማና ያዉቀ መሆን አለበት፡፡ለምሳሌ፡- ስለሰዉ ተፈጥሮ የመጽሐፍ ቅዱሱን እዉነት የሚሰብክ መምህር ለሌሎች እንደ ዳርዊን ያሉ ስለሰዉ ተፈጥሮ ምን ይሉ እንደነበር ማወቅ አለበት ፡፡መልሱንም ማዘጋጀት አለበት ስለ በነፃፀረት ዓለም በሞላዉ በእግዚአብሔር ቅንብ መፈጠሩን በሚያስተምርበት ጊዜ ሌሎች /ኢቮሉሽኒስቶች/ የሚሉትን ማወቅ ይገባዋል፡፡ካላወቀ መልስ ሊያዘጋጅ አይችልምና፡፡ስለዚህ ነዉ ከላይ ሰባኪዉ ሀሁን ሁለገብ እዉቀት ያስፈልገዋል የተባለዉ፡፡በጥንት የቤተክርስቲያን ታሪክ የምናዉቃቸዉ ሰባኪዎች፤ ጠበቆች የቅዱሳት መጻሕፍትን በቻ ሳይሆን ነገሬዎች የማይ ጥናትም መጻሕፍት ያነቡ ነበር፡፡ በሙያቸዉ በሕግ በዘመናቸዉ የነበረዉን የፍልስፍና ትምህርት በሚገባ ያዉቁ ስለነበር ለሐዋርያዊ ምስክርነት አገልግለዋል፡፡

ለ. <u>ክርስቲያናዊ ሕይወትን የጠበቀ እንዲሆን ያስፈልገዋል፤</u>

ሰባኪዉ ትምህርቱን የሚያስተላልፈዉ እሱን እንዲመስሉ ስለሆነ ስለሆነም በሰሚዎች ዘንድ የእርሱ ህይወት ገላጭ መሆን ይገባዋል፡፡እርሱ የሚሰራዉን አትስሩ የሚሰራዉን ሥሩ በሉ የሚቃወምር ከሆነ ትምህርቱ ተቀባይነት ያጣል፡፡አትስረቁ ብሎ የሚያስተምር መስረቅ አይገባዉም፤ አትስስ ብሎ የሚያስተምር መሰስ አይገባዉም፤አትዋሹ ብሎ የሚያስተምር ሀሰት መናገር የለበትም ፡፡ማቴ.23:2-4 ፤ሮሜ.2:21-24 ፤ቀዳ.ጢሞ.5:22 ፤4:11-12፤ካል.ጢሞ.2:22 ቲቶ.7:8፡፡

...//2

የሚናገረውን በተግባር የሚያሳይ ነውር ነቀፋ የሌለበት በሃጢአት የማይታማ፣ ክርስቲያናዊ ህይወቱን የጠበቀ፣ ክርስቶስ ለጠላቶቹ የመለሰውን አስመስሎ ለመመለስ የሚችል መሆን አለበት::/ዮሐ8:46፣14:30/ ያስተማረው ትምህርት እንዳይናቅና ተቀባይ እንዳያጣ እግዚአብሔርንም እንዳያሰደብ ሰባኪው በግል ሕይወቱ ጠንቃቃ መሆን አለበት:: ቀዳ. ቆሮ9:27፣ኢሳ52:5፣ሕዝ36:20/ ሰሚዎቹ እርሱን እንዲመስሉ የሚያስተምር መምህር እንደ ቅዱስ ጳውሎስ ክርስቶስን መምሰል አለበት/ቀዳ. ቆሮ4:16፣11:1/ በክርስትና ትምህርት አስመስሎ መናገር ብቻ ሳይሆን አስመስሎ መስራት፣ የሚመስሉትን ሆኖ መገኘት ግዴታ ነውና:: እነዚህን ሁሉ ጠቋሚ ያሟሏ ካህን ቢያስተምር በመቀረዝ ላይ እንዳለች መብራት ለሁሉ ያበራል:: እንዲህ ያለው መምህር በጨለማነቱ አለሚውን ህይወት ያጠፋጧል::

ጠ. ዓርዓያ ክህነት ያለው መሆን አለበት ፣

እንዳንዱ የሃይማኖት ሰባኪዎች አቋማቸው ሲታይ ከሚናገሩት ቃል ጋር የተለያየ ነው:: እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል በሚያስተላልፉበት ጊዜ ቃሉ ከእነርሱ ጋር እነርሱም ከቃሉ ጋር ዝምድና የላቸውም:: ማቴዎስ ለመምህራን ይህንን ለማስታወስ ነው ስለ ዮሐንስ መጥምቅ የሕይወት ታሪክና አርዓያ ክህነት በሚገባ የተናገረው:: ማቴ3:4 ነገሥት ካልዐ1:8::ከክህነት የሚፈለገው አለባበስ ብቻሳይሆን አባታዊ አቋም ነው:: ይህም ማለት ወንጌል የሚሰብክ ሁሉ ቀዳ ማገልደም ሰቅ መታጠቅ አለበት ሳይሆን የትህይትና አቋም አባታዊ አገላለፕ መንፈሳዊ ዓርአያ ያስፈልገዋል ማለት ነው::ለምሳሌ እንዱ የወንጌል ሰባኪ ሱፉን ከረባቱን አሳምሮ አቅኖ ወደከሱ ገባ ወጣ እያደረገ በተካዜ መንፈስ እየተንጎራደደ ወንጌልን አስተምራለሁ ቢል ምንም አዋቂ ቢሆን አርዓያ ክህነት ስለሌለው ሰሚዎቹ ታሪክ ተሟሩ እንጂ ሕይወት ያለውን ቃል አይቀበሉና ስምተው አይተመለሱም:: ነቢዩ ኢሳይያስ ስለመሲህ ክርስቶስ የተናገረው ትንቢት ኢሳ42:1—4 አርዓያ ክህነትን የሚመለከት ነው :: ሰባኪ ወይም መምህር የእግዚአብሔር ትርጓሚን ማለት ነው:: የእግዚአብሔር ትርጓሚን ከሆነ የእግዚአብሔርን ቋንቋ ማወቅ አለበት:: የእግዚአብሔርን ፈቃዱ የማያውቅ የእግዚአብሔርን ቋንቋ የማይሰማ ሰባኪ የእግዚአብሔር ትርጓሚን ለመሆን እንዴት ይቻላል? ስለዚህ ሰባኪው በመንፈሳዊ ሕይወት የተቃኙ መመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ከሆነ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ሙሉ በሙሉ ትርጉሞ ለማስተላለፍ ይቻላል:: ነቢያት በመንፈሳዊ ሕይወት የተቃኙ አርዓያ ክህነት ያላቸው ስለነበሩ የእግዚአብሔር ትርጓሚኖች ነበሩ /ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር/ እግዚአብሔር እንዲህ አለ እያሉ መልእክታቸውን አድርሰዋልና:: ሐዋርያትም መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው የእግዚአብሔርን ቋንቋ አውቀው የእርሱ ትርጓሚኖች ለመሆን በቅተዋል:: ክርስቶስ ለቤተክርስቲያን እስከዓለም ፍጻሜ ድረስ ስለማይለይ ቋንቋው ገብቷቸው መልእክቱን የሚያስተላልፉት ሐዋርያት አሁንም እየሰሩ ነው::

መ. እራስን አለመስበክ

ሰባኪው በስብከት መድረክ ላይ ቆሞ ራሱ የሰራውን ሥራ በመተንተንና ራሱን በመካብ ጊዜን የሚያባክን መሆን የለበትም:: እንዲያውም መድረኩ የክርስቶስ መንግሥት የሚሰበክበት ስለሆነ በጣም አስፈላጊ ሆኖ በሆኑ ምክንያቶች ካልሆነ በስተቀር ስለራሱ እንዲተርክ አያስፈልገውም:: ሰባኪው ስለዚህ ጉዳይ ዮሐንስ መጥምቁን እንደምሳሌ አድርጎ ቢወስድ ጥሩ መሠሪያ ይሆነዋል:: ዮሐንስ መጥምቅ ለጠየቁት ሰዎች የሰጠው መልስ እኔ በግዳም የምሰብክ አዋጅ ነጋሪ ነኝ የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ የሚል:: /ማቴ3:11—12/ ስለመሲህ ግን ሲናገር የጫማውን ጠፍር እንኳ ለመፍታት የማይቻለው መሆኑን በግልጥ መሰከረ:: ሰባኪው በስብከት መድረክ ላይ በዚህ ዓይነት መልእክቱን ቢያስተላልፍ ማለት የራስን አምንትነት የራሱን ዱካም

[illegible] የእግዚአብሔርን ቃልና ስልጣን ለሰሚያቸ ቢነገር ሰ.
ሚያቹም ለእሱ የሚገባውን ክብር አይነሱትም::

ሠ. <u>የሰባኪውና የአድማጮች ግኙኝነት ፣</u>

ሰባኪው ትምህርቱን ከመጀመሩ በፊት አድማጮቹን በአይኑ መቃኘትና ፍላጎታቸውንም በ ሃሳቡ
መለካት ይኖርበታል:: ረጋ ተው ቦታ እስከይዙና ወደእርሱም እስከመለከቱ ድረስ መጠበቅ አለበት::
ከዚያ በኋላ በተጠመቢ ርዕስ ወይም ለበእሉ ተስማሚ የሆነ ርዕስ ትምህርቱን ይጀምራል::ከሚሰ
ሰጠውም ትምህርት ውስጥ የትምህርቱ ሚስጢርና የሰሚያቹ አቋም መመጣጠን ይኖርበታል:: አንዳንዴ
ሰባኪያቸ ምንአይነት ሰሚያቸ እንዳሉዋቸው ሳይለዩ ብዙ ይናገራሉ:: እነዚህ ሰባኪያቸ ለራሳቸውጂ
እንጂ ለሉሳው አያስተላልፉም እነርሱም መናገራቸውን እንጂ [illegible] አያስቡም::ለሰሚያቹ የሚያሱ
ቡ የሰበከት አላማ የገባቸው የወንጌል ሰባኪያን ግን የሰሚያቻቸውን አቅም ያውቃሉ::ቀዳ.ቆር.
3:1-3 ፣ዕብ.5:12-14/ የዚህ አይነት ጥንቃቄ ማድረግ በሰሚያቹና በተናጋሪው መካከል መ
ገናኘት ይሆናል::በትምህርት ላልበሰሉ ምዕመናን ስለሳይንስና ስለመጽሐፍ ቅዱስ ልዩነት ወይም
ግኙኝነት አንስቼ አተርካለሁ ቢል ሰባኪው የራሱን እውቀት እንጂ የሰሚያቹን አቅም አለተከተ
ለም ማለት ነው:: በዕውቀት የበሰሉ ሰዎች እስተምረን እስረዳን ብለው በጠየቁትቀን አርዩ
አጠበጥር ሊያስረዳ ይችላል::/ቀዳ.ቆሮ.2:6/

ረ. <u>የሰበከት ሰዓት ፣</u>

የሰበከት ሰዓት ሊያጥርም ሊረዝምም ይችላል በዓሉ እንደ ጥምቀትና እንደተንሳኤ ያለ
ንንደ ልደት ያለ ሕዝብ በለሉሳ ገላጊ ሥራ የማይችልበት ከሆነ አንዱ ሰባኪ ብቻ ሳይሆን
ሁለት ሦስት ሰባኪያን እየተፈራረቁ ሲሰብኩ ቢያድሩ በውለም ትልቅ ፊውስ ነው:: የሐ.20:7::
ምዕመናኑ የጠይማኖታቸውን ታሪክ ያውቃሉ የቤተክርስቲያናቸውንም ሥርዐት ያውቃሉ::
ሕዝብ ወደ ሌላ ሥራ ለመ ሄዱ በሚችሉባቸው ዕለታት ግን ሰበከት አጥር መሆን ብሎ በ
በዚ ከረብ ሰዓት መሆን አለበት::ምዕመናኑ [illegible] በየፋብሪካውና በልዩ ልዩ ሥራ ተሰማር
ተው የሚሰሩ ከሆኑ ሰዓት እንዳያልፍባቸው ወይም ሰዓት ያለፍበና ብለው ፊር ተው ትምህርቱን
ሳይሰሙ እንዳይ ሄዱ ቤተክርስቲያን እግዚአብሔርንና ሰውን የማገናኘት ግዴታ ስላለባት በዚህ ሁ.
ሉ ትኩረት ለትሰጥበት ይገባል::አባቶች የተውትን ልጆች ለመከተል ያስቸግራቸዋልና::

ሰ. <u>ርዕስን መጠበቅ ፣</u>

ሰባኪው ሊጠነቀቁባቸው ከሚያስፈልጉ ዋና ዋና ግዴታዎች በትምህርት አሰጣጥ ጊዜ ርዕስ
መጠበቅ ነው:: ርዕስ ማለት ቃሉ እንደሚያሳየው የትምህርቱ መነሻ ወይም ራስ ማለት ነው::
ለበኩር ሰባኪያቸ ርዕሱን ጠብቆ መሰበክ በጣም አስቸጋሪ ይሆናል::ይሉቁንም ትምህርቱ የሚሰጠ
በቃል እንደሆነ በኩሩ ሰባኪ በጣም ይቸገረዋል::ያሰበው ከፍርሃት የተነሳ ይጠፋዋል ይደነጋገ
ረዋል:: ቶሎ እንዲያልቅለትና ከሰው ፊት እንዲገላገል ብቻ ገራ ቀኝ አማትሮ ይቀመጣል::በጽ
ፍ የሚሰጥ ሰበከት ከሆነ ግን እስቦ ተጠንቅቆ ስለሚቀርብ ርዕሱን ጠብቆ ይጨርሳል::ልምዱ ያለ
ሰባኪ ቢጽፍም ባይጽፍም ርዕስ አይለቀም::ሰው ማንነቱ ተለይቶ የሚታወቀው በገጹ ፊት እንደመ
ሆኑ ሰበከትም ስለምን፣ ስለማን እንደተነገረ የሚታወቀው ርዕሱ ተጠብቆ ሲነገር ነው::ርዕስ
ን ባለመጠበቅ በግዴለሽነት የሚሰጥ ትምህርት ለአድማጮች ጥቅም ከለመስጠቱም በላይ ተናጋሪውን
ያስገምታል::ርዕስ ሳይጠብቅ የሚናገር ሰባኪ የሰከረን ሰው ይመስላል::የሰከረ ሰው ሚዛኑን
ጠብቆ ካለመጨዋቱ የተነሳ ሸቀብ ቁል ቁል እንደሚረግጥ ርዕስ ጠብቆ የማይናገር ሰባኪም የሚናገ
ቸው ነጥቦች ሚዛን ካለመጠበቃቸው የተነሳ ሚስጥራቸው የተበታተነ ነው:: ርዕስን ጠብቆ መና
በቅዱሳት መጽሕፍት የተለመደ ነው:: የጨለ አራት የነቢያት ትንቢት የተነገሩት ርዕሳቸውን
ብቀው ነው:: በኋላም በጠዳሰ ኪዳን ጌታና ደቀመዛሙርቱ

ትምህርት የተፋለሰ ~~ትምህርት~~ ርዕስ የለውም:: ሐዋርያትን መስሉ በክርስቶስ መንገዴ ላይ ሆኖ የ-
ሚያስተምር ሰባኪው ካህን በሚያስተምርበት ጊዜ ሁሉ የጌታንና የሐዋርያትን ትምህርት ማስተ
ማር አለበት:: የተሰጠው ወይም ሊናገረው የተነሳው ስለ እምነት እንደሆነ የእምነትን ምን
ነት እያስፋፋ በእምነት የተጠቁትን ሰዎች እየጠቃቀሰ በእስረኝነት በማቅረብ ቢሰብክ ርዕ
ስ ጠብቋል:: ስለጸሎትም ስለምጽዋት ስለሌሎችም የክርስቲያን ምግባራት ርዕሶቹውን ጠብቆ
ቢያስተምርሰሚያቹን ይጠቅማል:: ግዴለሽ ከሆነ ግን ቃሉን እዚያም እዚያም በማንጠባጠብና
በማዝረክረክ ስለእምነት ጀምሮ እንደሆነ ያንን ሳያስር ስለጾም ስለምጽዋት ስለሌላም ሁሉ
ቢቀባጥር ሰሚያቹን ይጎዳል እራሱንም ይጎዳል::

ሸ. <u>ሰባኪው የሚናገረውን የሚያምን መሆን አለበት</u>

እመኑ ብሉ የሚያስተምር ከሆነ እራሱ በቅድሚያ ስለሚናገረው ነገር እርግጠኛ መሆን
አለበት/ ጢሞ ካልዕ 1:12/ የሚያምነውን የሚያውቅ መሆን አለበት:: ቃሉም ሆነ ትምህርቱ
አወላዋይ አገላለጥ እንዲኖረው አያስፈልግም::"ወይም"የሚል አማራጭ ቃል "ይመስለኛል"የሚ
ል ፍዝ ቃል ስብከቱን ያረገበዋል:: ካልዕ . ቆሮ 1:18:: ስለዚህ በተቻለ መጠን ሰባ-
ኪው ትምህርቱን በተረጋገጠ ሁኔታ ያስተላለፈ እንደሆነ ያደማጮቹን ስሜት እንዳይባዝን ለጉ
ደይዝዋል::

በዚዓይሬት የሚያስተምር ሰባኪ ሰሚያቹን ገዝቷቸዋል ይባላል እነርሱም ትምህርቱን
ለመስማት ልባቸው ይሰቀላል:: ያደንቁትማል:: ማቴ7:28 ፣29 ሉቃ19:43:: በቤተክር
ስቲያን መመሪያ መሠረት የሰበከት ማዕዘን ወይም ማእከል ምሥጢረ ሥጋዌ ነው:: እግዚአብሔ
ር የሰውን ልጅ ለማዳን ያደረገውን ጉዞ የሚያሳየን ምሥጢረ ሥጋዌ ነውና የቤተክርስቲያንን
ትምህርት ትላንት ለነበሩት ዛሬም ላሉት ኋላም እስከ ዓለም ፍጻሜ ለሚነሱት ባለመለወጥ የ-
ሚኖር የሕይወት ምንጭ ነው:: ዮሐ 4:14:: ይህንን የሕይወት ምንጭ የሰጠን ኢየሱስ ክ
ርስቶስ ዘለዓለማዊ ነው:: ዕብ 13:8/

<u>ምዕራፍ 2</u>

<u>የስብከት ዓይነቶች</u>

የስብከት ዓይነቶች ሁለት ናቸው:: ከነዚህም አንዱ ባለ አንድ ሀረግ ነው:: አንድ
ሀረግ ቢሰቡ ቁር ይሰበሰቡ እንደሚባለው ሁሉ ርዕስነት የያዘውን አንድ ዓረፍተ ነገር በማ
ራራት ተመሳሳይ ከሆኑ ጥቅሶች ንባቦችና ታሪኮች በማዛመድ ሁሉ ስብከት ይሰጥበታል::
ሁለተኛው ክፍል ደግሞ ለዕለቱ በዓል የተነበበውን ምንባብ በሙሉ በአጭር አገላለጽ ማቅረ
ብ ነው:: እነዚህ ሁለት የስከት ዓይነቶች ብዙ አቀራረብ አሏቸው::

ሀ/ እንደሰምና ወርቅ ይቀርባሉ ለምሳሌ:- ማቴ 7 የሚታየው ገብዝ ሰው በወንድሙ ዓይን -
ውስጥ ያለውን ጉድፍ ለማውጣት ሲታገል በራሱ ዓይን ውስጥ ያለው ግን ምሰሶ ተደንቀሮበት
መገኘቱን ጌታ መስከሯል፡ በዚህ ምንባብ ውስጥ ጉድፍና ቀላል ኃጢአት ምሰሶና ከባድ ኃጢ
አት እንደ ሰምና ወርቅ ሆኖ ገብቷል:: በምዕራፍ13 የተሰጠው ትምህርት በሙሉ የሰምና
ወርቅ ገርፍ ነው::

ለ/ እንደ እንጻርም ሆኖ ይቀርባል:- በማቴ7ምዕራፍ መጨረሻ ላይ የክርስቶስን ት
ምህርት ሰምቶ የሚሰራው የማእበል ብዛት ያላፈረሰው ቤቱን በዐለት ላይ የሰራውን ሰው ይመ
ስላል ቤቱን በአለት ላይ መሥርቶ ስለሰራው የሰውየው ቤት በማእበል ብዛት እንዳልፈረሰ ሁሉ
የክርስቶስን ትምህርት ሰምቶ በሥራ ላይ የሚያውል ሰውም በመከራ ብዛት ሃይማኖቱን አይተውም
አይለውጥም የክርስቶስን ትምህርት ሰምቶ የማይሰራው ደግሞ የማእበል ብዛት ያፈረሰውን ቤቱ
ን በአሸዋ ላይ የሰራ ሞኝ ሰውን እንደሚመስል ተነግሯል:: ቤቱን በአሸዋ ላይ ስለሰራው
የሰውየው ቤት ፈጥኖ እንደፈረሰ ሁሉ የክርስቶስን ትምህርት ሰምቶ የማይሰራ ሁሉ መከራ በ
መጣበት ጊዜ ፈጥኖ ሃይማኖቱን ይክዳል ማለት ነው::

ሐ/ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃሎች እንደሰምና ወርቅ ወይም እንደአንጻር ሳይሆኑ በራሳቸው ገባብ ፀቻ ወርቅ ሁነው ይፈታሉ:: ይህም እንደሀበረ ቀኔ ማለት ነው በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 6 ስለሰማያዊ ህብስት የተሰጠው ትምህርት በዚሁ ወንጌል በምዕራፍ አሥር ክርስቶስ "እኔነኝ መልካም ጠባቂ" ብሎ እራሱን ለምእመናን ያስተዋወቀበት በሕብር ቀኔ መልክ የቀረበ ነው:: በፍትሃትና ባቀራረብ ልዩ ልዩ መልክ ይኑረው እንጂ ሰባኪው እንደተመቸው [illegible] ወይም እንደቸሎታው የተሰጠውን ዐርዐስ ከነዚህ ከገለጥናቸው በአንዱ መልእክቱን ያስተላልፋል በመጀመሪያ ዐርዕሱን ለሰሚዎቹ ያስተዋውቃል በመቀጠልም በማብራራት ለምሳሌ ፀርዐሱ ስለጾም እንደሆነ ከሁሉ በፊት ጾም ማለት ምን ማለት እንደሆነ ያ [illegible] ቃሉን ይተረጉማል::

ከዚያም ጾም ለማንኛውም ሃይማኖት ግዴታ መሆኑን በብሉይ ኪዳን ሰዎች ዘንድ የጾም ሥርዐት እንዴት እንደነበረ በብሉይ ኪዳን ከነበሩት ሰዎች ውስጥ በጾም ከእግዚአብሔር ጋር የታረቁትን ሰዎች በአስረጂነት በመጥቀስ ማቅረብ የሰባኪው ግዴታ ነው::

በሉይ ኪዳን ማለቂያ አካባቢ የነበሩ ፈሪሳውያን ጾም እንዴት እንደነበርና በቤተክርስቲያን በምን ዓይነት ሥነ ሥርዐት ልንጾም እንደታዘዝን ፣ በጾማችን ወራት ምን ማድረግ እንዳለብን ስንት አጽዋማት እንዳሉና የጾም ሥርዐት የጀመረልን ማን ማሆኑን ፣ ቅዱሳን ሐዋርያትና ሌሎቹም አበው በጾም ከፈጣሪያቸው ጋር ያላቸው ወዳጅነት የጠበቀና የጠነከረ መሆኑን እኛም ይኸን የክርስቲያኖች መሣሪያ ጾም አክብረን ለጠብቀውና ጠላት ዲያቢሎስም ድል እንድንነሣበት ጥያቄ የሚያስፈልግ መሆኑን ለምእመናን ያስተላለፈ እንደሆነ ሰብከቱ ለምእመናን ራሳቸውን የሚያዩበት ብርሃን ይሆንላቸዋል:: አንዳንድ ሰባኪያን በክብረ በዓል ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት አጥጋቢ ትምህርት ለማግኘት በሚጠባበቅበት ወቅት በመሰብኪያው በዓውደ ምህረቱ ሆነው የበዓሉን ታሪክ በመተረክ ብቻ ብዙ ሰዓት ይወስዳሉ:: ነገር ግን ሕዝቡ በፀሐይ ከመቀቀልና ከመጠበስ በቀር ለሕይወቱ ትዝታ የሚሆነው ትምህርት ይዞ አይመለስም:: ታሪኩንም ቀሉ ሰባኪው በቃሉ ያጠናው እንደመሆኑ መጠን ስለሚያንበለብለው ለአድማጮች ከንፋስ ጋር የሚናገር ይመስላቸዋል ስለዚህ ሰባኪው ታሪክ በሚተርክበት ጊዜ ታሪኩን ከአምስት ደቂቃ ባልበለጠ ጊዜ ተርክ ማርቀቅና ማመስጠር ሲገባ የሰሚዎቹን ሀሳብ ከታሪኩ ይልቅ ማራቀቁ ወደ እርሱ ይስበለታል:: <u>ለምሳሌ:</u>— የጊዮርጊስን በዓለ ለማክበር ሚያዝያ 23 ቀን ለሚሰበሰብ ሕዝብ የጊዮርጊስን የሕይወት ታሪክ አንዷ ጭረት ሳትቀር ለተርክ ከማለት ጊዮርጊስ መቼ እንደተወለደ በማ ዘመን እንደነበረና ክርስቲያናዊ ተጋድሎውን መቼ እንደጀመረ ተጋድሎው በእንዴት ያለ ሁኔታ እንደተፈጸመ በአጭሩ ካስረዳ በኋላ ቤተክርስቲያን እንደ ጊዮርጊስ ያሉ ጀግኖች ልጆች ምንግዜም የሚያስፈልጏት መሆኑ ሰማዕትነት በእሳት በሰለት፣/ለወቃጠ ለመቀረጥ ብቻ ሳይሆን በሰብነት የሚወዱትን ነገር ለመተው የሚደረገው ሙከራ ሁሉ ሰማዕትነት መሆኑን በሃይማኖትም በኩል ሽሙጧና ግልምጫ ሳይሰቀቁ አምልኮተ እግዚአብሔርን አጥብቆ መያዝ የሚገባ መሆኑን ይህንንና ይህን የመሳሰለውን ሁሉ ከቅዱስ ጊዮርጊስ ሕይወት ለንማር ይገባል:: በመጨረሻም የዱልና የጽድቅ አክሊል ባለቤቶች እንሆናለን ብሎ የተጠማውን ሕዝብ ቢያረካው ለሰባኪው ትልቅ የሥራ ፍሬ ነው::

ሰባኪው መልእክቱን በሚያስተላልፍበት ጊዜ ድምፁ ባሕርያዊ ድምጽ መሆን አለበት:: አጀግ የናረ እንደሆነ የሚሰማው ፍሬ ነገሩን ሳይሆን ጩኸቱ ነው:: አጀግ እንጀት እርቆት ድምፁ ወደሆዱ ከገባ ምእመናን ሊሰሙት አይችሉም ስብከት በንባብ መልክ አይከርም እንደውይ ይትጻ አይረገብም:: በካር ሰባኪያች በድምጽ በኩል ሁለት ዓይነት ጉድለት አለባቸው:: አንዳንዶቹ ከፍርሃት የተነሳ አከረው ትንፋሻቸው እስኪቀረጥ ድረስ እንደግዐዝ ስድ ንባብ ይናገራሉ:: አንዳንዶቹ ደግሞ ትንፋሻቸው ወደ ሆዳቸው ይገባና የሚሉት አይሰማም:: በስብከት ዘዴ የሰለጠኑ ልሙዳን ሰባኪያች ግን በሚዳ ላይ እንደሚተም ውሃ ሳያከሩም ሳያረገቡም ያጥለቀልቁታል::

በድርቅ የተጎዳው ሁሉ በትምህርታቸው ይረካል:: መዝ 71:6::

ቤተክርስቲያን የመዳን መልእክቷን ስታስተላልፍ የቆየችው በአካባቢው ሕዝብ ቋንቋና ስልጣን በመጠቀም ነው:: በየጊዜው የሚነሱ የቤተክርስቲያን ሰባኪያችና ጠበቆች ይህንን ስ ለሚያውቁ በስብከት ዘዴያቸው የአካባቢን ቋንቋና ባህል የጊዜውንም አቋምና የሕዝቡን ስሜት መደብ አድርገው የእግዚአብሔርን ቃል ያስተላልፋሉ:: አንዱ ሰባኪ ምሳሌን በምስል ታሪክን ቢተርክ ሰሚው ሕዝብ በለመደውና ሊገባው በሚችል መሆን አለበት:: ለምሳሌ:- ትምህርቱ ለ ገበሬዎች እንደሆነ በእርሻና በዘር፣ በስንዴና በእንክርዳድ፣ በገብስና በጎመን፣ ይህንን በመሳሰሉ ገበሬው በሚያውቃቸው ቃላትና ምሳሌዎች የሆነ እንደሆነ በቀላሉ ሊገባው ይችላል::

ለአሳ አጥማጆች በአሳ፣ በመረብ፣ ለነጋዴዎች በሸቀጥ ዕቃ፣ በትርፍና በኪሳራ፣ ለሴቶች በእርሾና በዱቄት፣ በቀርብ በሚያውቁትና በሚሰሩት መስሎ አጣምዶ ያቀረበው እን ደሆነ ትምህርቱ ብዙ ነፍስ ወደ እግዚአብሔር ይመልሳል:: በማቴ 13 ከመጀመሪያው ጀምሮ የተጻፈውን በመመልከት ለአስተማሪዎ የተማሪዎቹን ስሜት ለመሳብ በእነርሱም አስተሳሰብና በ- ሚያውቁት ቋንቋ መጠቀም በጣም የሚያስፈልግ መሆኑን ለማወቅ ይቻላል::

ስብከት ያለፈውን በታሪክ መልክ ካለው ሁኔታ ጋር በማወራረስ ይሰጣል:: ይህንንም ከላይ ተመልክተናል:: ያለውንም ሁኔታ ካለፈው ጋር በማገናዘብ ትምህርት ለመስጠት ይቻላል:: /ጴጥ. ካል2:1/ ስብከት ባለፈውና ባለው ሁኔታ ላይ ብቻ ሳይወሰን ለወደፊቱም በትንቢት መልክ ይነገራል:: /ማቴ 24 ፣ ሉቃ21፣ [illegible] :23-29 ካል. ጴጥ 3:3/

ምዕመናን በተሰበሰቡበት አደባባይ ለማስተማር የሚቆመው መምህር ራሱ የሚያውቀውን ሁሉ የምእመናኑ አእምሮ ሊወስነው የሚችለውን መጠን እንዳለበት ባለፈው ተነግሯል:: እዚ ህ ላይ ልናስታውሰው የምንፈልገው በስብከት ጊዜ ስለሚስጢረ ሥላሴ አንድነትና ሦስትነት የሕ ዝብ አእምሮ ሊወስነው የማይችለውን ምስጢር ቢተርኩ መዋል ፈሊጥ አይደለም:: ለተማሪዎቹ በ መንፈሳዊ ኮሌጅ ወይም በካህናት ማሰልጠኛ የሚሰጠውን የነገረ መለኮት ትምህርት ለየዋሆን ምእመናን ማቅረብ ቃለ እግዚአብሔር የመስማት ፍላጎታቸውን ይዘጋዋል:: ዳግመኛ ወደትምህር ት ግቦታ አይቀርቡም:: ምስጢሩ የማይገባቸው ስለሆነ ስለ ምሥጢረ ሥጋዌ ሆነ ስለ ምሥጢረ ሥላሴ በሰፊው አብራርቶ ማስተማር የሚቻለው ቀደም በጠቀስናቸው የትምህርት ተቋሞች ውስጥ ነው::

የስብከት ዓይነቱ የተለያየ ቢሆንም ዓላማው አንዱ ስለሆነ ሰባኪው በራሱ ተፈጥሮ ስጦታና ያነጋገር ስልት እንጂ የሌሎችን ሰባኪያች አነጋገር ስልት ለማስመሰል መሞከር የለ በትም የቃሉም ባለቤት እራሱ እግዚአብሔር ስለሆነ ከራሱ ጥናት ጋር በራሱ ስልት መናገር አለበት:: ብዙ ሰባኪያች በድምጽና በአቋም ሌሎችን ለመምሰል ኃይለ ቃላቸውንም በመውረስ መልእክት ለማስተላለፍ ይሞክራሉ:: ነገር ግን ያ ድምፅና አቋም የነሱ ስላልሆነ አይዋሃዳ ቸውም:: አንዳንዴ ጊዜም ሳያስቡት ወደ እራሳቸው ያነጋገር ጠባይ ይገባሉ በዚህ ጊዜ የሥርቆ ት የአነጋገር ስልት የእነርሱ አለመሆኑ ይታወቃል::

ስብከት እንደምክር ሆኖ ይሰጣል:: አባቶቻችሁ ምእመናን እንዲህ አድርጉ.... እንዲ ህ ግን አታድርጉ፣ ብሎ ሰባኪው ትምህርቱን በምክር መልክ ያስተላልፋል::/ቀዳ. ጴጥ5:1/ አመን ተድናለህ፥ አመኚ ተድኛለሽ፣ ምክር ነው:: መንግሥተ ሰማይ ቀርባለችና ንስሃ ግቡ ብሎ ማስተማር ምክር ነው:: ምክሩ አባታዊ መሆን አለበት:: መሳለስ መምከር አለበት::

ምክሩ ግቡን እስከመታ ድረስ ሰባኪው ሳይታክትና ሳይሰለች ከመከረ እግዚአብሔር ያ ግዘዋል ብዙዎችንም ከጥፋት ይመልሳል::

እንደምክር በማባበል ብቻ ሳይሆን በመገሰጽም ትምህርት ይሰጣል በምክር አልመለስ ያ ሉ የአበያ ጠባይ ያላቸውን ዋዘኞች መምህሩ በመራራ ቃል ይገስጻቸዋል:: እንደዮሐንስመጥምቀ

....8/-

ያለ መምህር ከሆነ በእግዚአብሔር ሕግ ላይ የሚያፈዙትን ሄሮዳሳዊ ጠባይ ያላቸውን ባለ ሥልጣኖች ፈሪሳዊ ጠባይ ያላቸውን ትምክህተኞች ክርስቲያን ነን ባዮች በተግሳጽ ይገሥፃቸዋል:: /ማቴ3:7-11፣14፣14/ ጌታም ፈሪሳውያንን በግብዝነታቸው ገሥጿቸዋል:: ወዮላችሁ ብሏቸዋል::/ማቴ11:21-24፣23 የክርስቶስ ወራሾች ሐዋርያትም ትምህርታቸውን ለዓለም ያስተላለፉት በዚህ ዓይነት ነው:: ማለት በምክር ፣ በማባበልና እንዲያም ሲል በተግሳጽ ነው::/ቀዳ ቆሮ4:25፣ቀዳ.ጢሞ 5:20፣ ካል ጢሞ4:2/ ምክሯም ሆነ ተግሳጹ ምእመናንን የሚያንጽ ምንተ ነገበር የሚያሰኝ እንዲሆን ያስፈልጋል:: /የሐዋ.ሥራ2:36/ በማናቸውም ዓይነት የሚተላለፈው ስብከት ዓላማው ክርስቶስ የሞተላቸው ምእመናን እንዳይጠፉ ለመጠበቅ ነው::

ምዕራፍ ፫

<u>ስብከት የሚሰጥባቸው ቦታዎች ፣</u>

ሀ/ የስብከት ማዕከላዊ ቦታ ቤተክርስቲያን ናት:: ምእመናን በቤተክርስቲያን ሲሰበሰቡ የወንጌል ሰባኪው በቅዳሴው መካከል ወንጌል እንደተነበበ ያለዚያም በቅዳሴው ማለቂያ እግዚኦ ከተባለ በኋላ የእግዚአብሔርን ቃል ያሰማል:: እግረመንገዱንምበነጻ የተሰጠንን ያምላክ ሥጋና ደም እንዲቀበሉ ይጋብዛቸዋል:: ቤተክርስቲያን ምእመናንን የማስተማር ብቻ ሳይሆን የመመገብ ኃላፊነት ስላለባት ትምህርቱን ከመግቦት ጋር አዋሕዶ ቢያቀርብላቸው ጥሪውን ሰምተው ወደመንፈሳዊ ማእዱ ይቀርባሉ:: ስብከት በቤተክርስቲያን የሆነው ስለዚህ ነው::

ለ/ ስብከት በምእመናን ቤት ፣ ሐዋርያት በጥንተ ስብከት ወንጌልን ማስተማር የጀመሩት በምኩራብ ነው:: ቀን በምኩራብ ሲያስተምሩ ውለው ማታ ደግሞ እረፍት ሳይሉ በምእመናን ቤት ጸሎት ማእዱ እየፈተቱ ሐዋርያዊ ተልእኮአቸውን ያሟሉ ነበር:: /ሐዋ. ሥራ 2:46-47/ ተከታዮቻቸውም አባቶች ቤተክርስቲያን ነፃነቷን እስካገኘችበት እስከ አራተኛው መቶ ክፍለ ዘመን ድረስ በምእመናን ቤትና በአይሁድ ቤተ መቅደስ ብቻ ሳይሆን በካታኮምብ ውስጥ ግበበ ምድር ማለት ነው ስብከታቸውን ሲያካሂዱ ቆይተዋል:: ትንሣኤን በመቃብር ውስጥ ሆነው ሲመሰክሩ ኑረዋል:: ቤተ ክርስቲያን የትንሣኤ መመስከሪያ መድረክ ስለሆነች ሳይቸግር በየቤቱ እየተሰበሰቡ እንሰብካለን ማለት ግን ሐዋርያዊ ትውፊት አይደለም:: የክርስቶስ ትንሣኤ የማስተማሪያና የመማሪያም ቦታ ቤተክርስቲያን ብቻ ናትና::

ሐ/ እግዚአብሔር እንደ ፀሐይና እንደዝናብ ቦታ ሳይለይ ለሀጥዑም ለጻድቅም ጸጋውን እኩል መድረስ ስላለበት ሰባኪውም የወንጌሉን መልእክት በልዩ ልዩ ምክንያት ተፈርደባቸው በወኅኒ ቤት ላሉ እስረኞችም ማስተላለፍ አለበት:: በወህኒ ቤት በኃጢአት የታሰሩ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን አንዱ ጊዜ ወንጀለኞች ተብለናል፣ በሕዝብ ዘንድ ተጠልተናል በኃጢአት ላይ ኃጢአት በጥፋት ላይ ጥፋት እንዳይጨምሩ እዚያ ባሉበት እግዚአብሔርን ይቅርታ ቢለምኑ ቢጸጸቱ ንስሃ ቢገቡ ሥጋውን ደሙን ቢቀበሉ ከእግዚአብሔር ምህረትን የሚያገኙ መሆናቸውን በማስመልከት ክርስቶስም ከሞተና ከተቀበረ በኋላ ከትንሣኤው ቀደም ብሎ የነጻነትን ወንጌል የሰበከው በነፍሳተ ወኅኒ ቤት መሆኑን ጠቅሶ ቢነገራቸው /ቀዳ.ጴጥ3:19/ ያለጥርጥር ወደ ንስሐ ይመለሳሉ እግዚአብሔር በወኅኒ ቤት እንኳ ያሉትን እንደማይዘነጋ ከተረዱ ተስፋ የቆረጠው ልቦናቸው እንደገና ይለመልማል:: ስለዚህ ሰባኪው በወህኒ ቤትም ድምጹን ቢያሰማ ብዙ ነፍሳትን ያድናል::

መ/ የታሰሩ ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ የታመሙ ሰዎች በሞትና በሕይወት አፋፍ ያሉ ስለሆነ ተስፋ በመቁረጥ ሆዳቸው ይባባል:: በዚህ ጊዜ የሚያጽናና የሚያበረታታ አይዞህ ትድናለህ አይዞህ ትነሣለህ የሚል የእግዚአብሔር መንፈስ ያለው ሰው ያስፈልጋል:: ክርስቶስ ሲያስተምር ብዙ ጊዜ ከበሽተኞች [illegible] ጋር ይገናኝ ነበር:: በሽተኞች ወዳሉበት ይሄድ ነበር:: በሽተኞችም እርሱ ወዳለበት ይመጡ ነበር:: ተከታዮቹ ሐዋርያትም እንደዚሁ ነበሩ:: /ማቴ 9:18-26/ ፣ ዮሐ5:1-9/:: የሐዋ. ሥራ 3:6-9 ፣ 5:15-16/ የቤተክርስቲያን የመዳን

ወንጌልን የሚያስተምር ካህን ለበሽተኞች የወንጌሉን ተስፋ ከሰበከ በሞት አፋፍ ላይ የሚገኙ
በሽተኞች ተስፋ ባለመቁረጥ ለነፍስ አባታቸው ኃጢአታቸውን ተናዘው ሥጋውን ደሙን ተቀብለው ያ
ርፋሉ:: ቢሆኑም ጥሩ የቤተክርስቲያን ታማኞች ሆነው ከዚህ ሕይወት እስኪለዩ ፊጣሪያቸውን ያ
ገለግላሉ:: በዚህ ፈንታ ግን ሰባኪው ወደ በሽተኛው ሄዶ ምን ኃጢአት ብትሰራ ነው በእግዚአ
ብሔር ይህን ሁሉ መዓት ያመጣብህ? ወ አይ ባንተ ላይ የደረሰውን ለጠላት አይስጠው አሁንማ ም
ን ቀረህ መሞትህ ነው እያለ በመራራ ንግግር ተስፋ ቢያስቆርጠው በሽተኛው ይደነግጣል ተስፋም
ይቆርጣል መቼም አንዱ ጌዜአግዜአብሔር ጠልቶኛል ብሎ ንስሀ ሳይገባ ሥጋውደሙን ሳይቀበል ይሞ
ታል:: ከሰባኪው የሚፈለገው ይህ ሳይሆን ከላይ እንደተገለጠው አይዞህ ትድናለህ ደህና ነህ በ
ሚል አጽናኝ የተስፋ ቃል ድምጹን ያሰማው እንደሆነ እንዲህ ያለው ሰባኪ የክርስቶስና የሐዋርያ
ትን አሰራር የተከተለ ነው ማለት ይቻላል:: በሽተኛውም ሕመሙ ይቀንስለታል:: በብዙ የክርስቲ
ያን ሀገሮች ለበሽተኞች ወንጌልን ማስተማር የተለመደ ነው:: በሰንበትና በሌሎችም የበዓላት ቀ
ኖች የወንጌሉን መምህራን ካህናት በየቤቱና በየሆስፒታሉች እየዞሩ ለህመምተኞች ወንጌልን ይሰብ
ካሉ:: በእኛ ዘንድ ይህ ባለመዱ መለከም ነው::

ሠ/ በሽተኛውበድንገተኛም ሆነ በቀየ በጸታጆቶ ምክንያት ከምድራዊ ሕይወት በሚለይበት ጌዜ ካህኑ
በህመሙ ጌዜ እንዳልተለየው ሁሉ በመቃብሩ ቦታ በመገኘት ዛሬ በሞት ጥሉ ሥር የተኛውም ምእመን
ነገ በትንሣኤ ዘንበዬ በክርስቶስ የሚነሣ መሆኑን ሞት ለክርስቲያኖች የሕይወት ፍጻሜ አለመሆኑ
ን ገልጦ በዚያ ለተሰበሰቡት ሕዝብና ለቤተሰብ አልቃሾች ሰፊ ትምህርት መስጠት አለበት:: ሟች
ወንድማቸውን ለመሸኘት የተሰበሰቡ ምእመናን ሁሉ ይህ የሞት ጥሪ ሳይደርስባቸው በፊት በንሥሀ
ለሥጋ ወደሙ የተዘጋጁ እንዲሆኑ ሰባኪው በመልእክቱ ማስጠንቀቅ ይኖርበታል:: በመቃብር አጠገ
ብ ትንሣኤ በሞት አጠገብ ሕይወት መኖሩን ለክርስቲያኖች ግልጥ እንዲሆንላቸው ያስፈልጋል::

ረ/ በመከራ ጌዜ ብቻ ሳይሆን በደስታም ጌዜ በሃዘን ቦታ ብቻ ሳይሆን በደስታም ቦታ እየተገኘ
ሰባኪው የእግዚአብሔርን ቃል ማስተላለፍ አለበት ጌታ በሞትና በበሽታ ጌዜ ብቻ ሳይሆን በደስታ
ም ጌዜ በተደሰቱ መካከል ይገኝ ነበር በተአምራት ለመገለጥና አዲሱን ወይም የሰው ሕይወት ለዓ
ለም ለማስተዋወቅ አዲሱ የሰው ሕይወት ጣእሙ እንዴት እንደሆነ ለማሳየት ፣ ታዲያ በመቃብር
አጠገብ ትንሣኤ ማለት እንዴት ያለ መሆኑ በነአልአዛር ትንሣኤ ያሳየ ክርስቶስ /ዮሐ11:44/
አሁንም ሰርግ ቤት ተገኝቶ ከሰው ሰራሽ ማለት ከምድራዊ ሕይወት ይልቅ በአምላክ ፈቃድ የተመሰ
ረተ የክርስትና ሕይወት መንፈሳዊ ሕይወት የሚጥም የሚያረካ መሆኑን ሰበከ:: የክርስቶስ ተከታ
ይ ካህኑም በሰርግ ቤት በሚገኝበት ጌዜ ተሻምቶ ጠጥቶ ሰክሮ ለመውደቅ ሳይሆን አዲሱን ቤታቸው
ንና የጋብቻ ሕግ አክብረው ቢኖሩ ክርስቶስ የሚሰጣቸው ጣፋጭ ሕይወት የሚያገኙ መሆኑን መናገር
አለበት:: ወደ ነገረ ዘርቀ ወደህሜትና ወደሌላም ርዕስን የማይመለከት ጉዳይ ከሄደ ግን እግዜ
አብሔርን ያስቀጣል:: ቤተክርስቲያንንም ያስድባል::

ሰ/ የቤተክርስቲያን ጉዞ በዓለም ውስጥ እንደመሆኑ መጠን የዓለምን ኑሮ ዓይነቶች በጠው ትምህ
ርቷ የሚጣፈጥ ኃላፊነት የቤተክርስቲያን ነው:: ስለዚህ ትምህርቷን ምእመናን በሚሰበሰቡበት ቦታ
ሁሉ በገበያ ቦታም እንኳ ማዳረስ አለባት:: በገበያ ሻጩም ሆነ ገዢው በሚሸጡበትና በሚገዙበት
ጌዜ እንዱ ለሌላው የሚገባውን እንዲያደርግለት ሁለገብ የሆነ ትምህርት ቢሰጥ ቤተክርስቲያን ብ
ዙ ትርፍ ታገኛለች በተለይም የዚህን ዓለም ሕይወት በገበያ አነጻጽሮ ገበያው ሲገዛ ሲሸጥ ከቆየ
ለ በኋላ እንደሚበተን ይህም ዓለም ለጊዜው ያለ መስሉ የሚጠፋ መሆኑን ገልጠ ወደማታል
ፈው ወደ ነፍስ ገበያ ወደ ቤተክርስቲያን መጥታችሁ በነፃ የተሰጠንን የአምላክን ሥጋና ደም ተገበያ
ቀብሉ ቋ ብሎ ጥሪ ቢያደርግ ብዙዎቹ ይሰማሉ:: አነ ቅዱስ ጳውሎስ በጥንት ሰበከቱ በምኩራብ
ብቻ ሳይሆን በገበያም ያስተምሩ እንደነበር የሐዋርያት ሥራ ያስረዳል:: /ሐዋ.ሥራ 17:17/
የወንጌል ትምህርት ለሁሉም በሁሉምአስፈላጊ መሆኑን ለማመልከት እዚህ ላይ አንዳንዱ ቦታዎችን
ብናወሳም የወንጌሉን ትምህርት መልእክቱ በዚህ ይወሰናል ለማለት አይደለም::

ለይቶ በአደባባይ ብቻ ሳይሆን ቤተሰብንም ጎደኞንም ከክፉ ሥራና ከአጉል እምነት እንዲቆጠቡ የማስ
ተማር በቤተክርስቲያንና በሌሎችም ሸንጎዎች ወንጌልን እንደማስተማር ይቀጠራል:: / ሐዋ.ሥራ5:
42/ ያም ሆነ ይህ ቤተክርስቲያን መረቧን በየአቅጣጫው ከጣለች የዓሣዎችዋ እንደማታጣ ግልፅ
ነው:: ይህም ሊሆን የሚችለው መረቡን ወደባሕር የሚጥለው አጥማጅ መረቡን ከመጣሉ በፊት የመረ-
ቡን ሁኔታ ያየረን ጠባይ ዓሣ በብዛት የሚያዝበትን አይቶና ጠንቅቆ ከጣለ ያሰበውን ያህል እ
ንደሚይዝ ሁሉ ምእመናን በቃለ እግዚአብሔር ለማጥመድ ወደ ዓለም የተላከው የወንጌል ሰባኪም ብ-
ዙ ነፍሳትን ለማጥመድ የሚችለው መረብ ትምህርቱን አዘጋጅቶ የጊዜውን ሁኔታና የሚያስተምራቸው
ሰዎች በምን ዓይነት ትምህርት ሊሳቡ እንደሚችሉ ገምቶ የተነሣ እንደሆነ ነው:: መንፈሳዊ ሃ
ይል ያለው ሰባኪ በመጠጥ ቤቶችና በሌሎችም ጎስቋሎች ቦታዎች እየተገኘ ሕይወታቸውን ላጡት የሕ
ይወት ቃል ቢነገራቸው የጠፋውን ለመፈለግ የመጣው የክርስቶስ ወኪል መሆኑን በግብር ያረጋግጣል::
ክርስቶስ ከኃጥአን ጋር ይውል ነበር ለቀራጮችም የንስሃ ትምህርት ይሰጥ ነበርና :: ክርስቶስ
ኃጢአትን ይጠላ ነበር ኃጥአንን ግን ይወድ ነበር ወደ ንስሃ እንዲመለሱ ሰባኪው ከሀጢአታቸው
ሳይሳተፍ ኃጢአተኞችን ለመመለስ ኃጢአተኞች በብዛት ወደሚገኙበት አካባቢም የእግዚአብሔርን ድምፅ
ሰማት አለበት:: እግዚአብሔር ኃጥአንን ለመፈለግ ወደዚህ ዓለም መምጣቱ /ማቴ9:12/ የገባ
ቸው እነ ቅዱስ ጳውሎስና /ቆዓ. ቆሮ9:19—23/ ሌሎችም ሐዋርያት ሁሉን በመጥቀም በየቦታው
እየተገኙ የእግዚአብሔርን የምህረት አዋጅ ያስተላልፉ ነበር::

ም—ዕ—ራ—ፍ—4

በዕድሜ፣ በእውቀትና በሀብት ለተለያዩ ምዕመናን የሚሰጡ ስብከቶች ፤

ሕጻንም ሆነ አዋቂ የተማረም ሆነ ያልተማረ ድሀም ሆነ ኃብታም በአንዲት ቅድስት ቤተ
ክርስቲያን ከመንፈስ ቅዱስ በጥምቀት ከተወለዱ በኋላ ሁሉም እኩል ናቸው:: ወንጌልን የሚያስተ
ምር ካህን ለእነዚህ ሁሉ የሚገባቸውን ትምህርት አዘጋጅ ማቅረብ አለበት::

ሁሉም በያሉበት አቅም የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው እንዲቀመጡ ፤

ሀ/ ስብከት ለሕጻናት :— በሀገራችን ህጻናት የሃይማኖት ትምህርት አያስፈልጋቸው ይመስል ካህ
ናትም ሆኑ ወላጆች እንደ ትርፍ ነገር የቆጥሯቸዋል:: አንዳንድ ወላጆች ካልሆኑ በቀር ብዙዎቹ
ወላጆች ልጆቻቸውን ወደ ቤተክርስቲያን መሄዱ ምን ሊያደርግ ነው እያሉ ይከለክሏቸዋል::ካህናት
በቤተክርስቲያን እንደቁም ነገር አድርገው አይቆጥሯቸውም:: ይህም አለማወቅ ነው:: አንዳንድ
ወላጆች ግን ካህናትም ሆኑ ምእመናን ልጆቻቸው ቡራኬ እንዲያገኙላቸው ማለዳ ከእንቅልፋቸው
እየቀሰቀሱ ወደቤተክርስቲያን ይወስዷቸዋል:: በታሪካቸው በወንጌል እንደተመዘገበላቸው እን
ደነዚያ ደግ ወላጆች/ማቴ19:13—15/ እነዚያ ወላጆች ህጻናትን ለማስባረክ ወደጌታ ሲያ
ቀርቧቸው ሕጻናት ከቁም ነገር ካለመቁጠር ሐዋርያት ተቃውመው ነበር:: ነገር ግን ጌታ ወደ
እርሱ እንዲቀርቡና እንዲባርካቸው ከመፍቀዱም በላይ መንግሥተሰማያት እንደነርሱ ላሉ የምት
ሰጥ መሆኗን በዚያ ለነበሩት ሁሉ አስተማረ:: አሁንም ቤተክርስቲያን የሕጻናት ወደእርሷ
መምጣት እንደቀላል ነገር ልትቆጥረው አይገባም:: ህጻናት በልጅነት ወራት ሃይማኖታቸውና
ታሪካቸውን ያጠኑ እንደሆነ ለሀገራቸው ለቤተክርስቲያናቸውም ምርጥ ዕቃ ይሆናሉ::

ወደብሉይ ኪዳን ታሪክ በንመለከት ነቢያት ሃይማኖታቸውንና ታሪካቸውን የሚማሩት በ
ህፃንነት ነበር :: ለምሳሌ:—እነዳንኤል፣እነሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብደናጎ ተማርከው በሄዱበት
ሃገር የንጉሡን ግርማ ሳይፈሩ አምላካችን ያድነናል ብለው ወደእሳት ለመወር
ወርና ከእሳቱም በአምላካቸው ረድኤት ድነው የሃይማኖታቸውን ኃይል ለጣዖታት
ያሳዩት አምላካቸውንም ያስመሰገኑት በልጅነታቸው ኃይማኖታቸውን ስለተማሩ ነው::
/ዳን 3

በአዲስ ኪዳንም የክርስቲያን ልጆች ካህናትነታቸው ጀምረው በቤተክርስቲያን የሚሰጠውን
ትምህርትና ክርስቲያናዊ ሥርዐት እየተከታተሉ በማደጋቸው ☒ ለክርስትና ትምህርት ምስክሮች
እየሆኑ ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔር መስዋዕት ያደረጉ በአነስተኛ ግምት የሚገመቱ አይደሉም
ለሕጻናት የሚሰጥ ትምህርት በሦስት ቢከፈል ጥሩ ነጥብ ይኖረዋል:: ይኸውም መጀመሪያ ወጣቶ-
ችን በዕድሜ ለሦስት መክፈል ይቻላል:: 1ኛ/ ከሰባት እስከ አሥር ያሉትን፣ 2ኛ/ ከአሥር
እስከ አሥራ አምስት ያሉትን 3ኛ/ ከአሥራ አምስት እስከ አሥራ ስምንት ያሉትን ነው::
ከሰባት እስከ አሥር ዓመት ላሉት ህጻናት ከቅዱሳት መጻህፍት ታሪክ ነክ የሆኑትን ሁሉ
በሙሉ ቢያስተምሯቸው በሕጻናት አእምሮ እየሰረጸ ትምህርት በድንጊያ ላይ እንደተቀረጸ
ቀርጽ እንደሚባለው ሁሉ ታሪኩን በቃል ጥምር ይይዙታል:: አይረሷቸውም ከተቻለም ታሪኩን
በቃልና በፅሁፍ ብቻ ሳይሆን በሥዕልም ቢያስተምሯቸው የበለጠ ያስደስታቸዋል:: ከአሥር እስ
ከ አሥራ[illegible] ዓመት ላሉት ደግሞ ማለት ታሪክን አጥንተው ለፈጸሙት በታሪክ ውስጥ የተሸፈ
ነውን ማስጥርና የኢትዮጵያን ቤተክርስቲያን ታሪክ ቢያስጠኑዋቸው የማይነቃነቅ አእማድ ይሆና-
ሉ:: በተለይም የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ለተዋሕዶ ሃይማኖታቸው ሲሉ አባቶቻቸ
ው የተቀበሉትን መከራና ያፈሰሱትን ደም በሚገባ አገላለጥ ሲነገራቸው ወጣቶቹ በቤተክርስቲያ
ን ፍቅር ይቃጠላሉ:: እነሱም እንደ☒ አባቶቻቸው ስለ ቤተክርስቲያናቸው ፍቅር ገንባራቸው
ን ለመስጠት ይዘጋጃሉ::

ከአሥራ አምስት እስከ አሥራ ስምንት ዓመት እድሜ ላላቸው ደግሞ ጠቅላላ የቤተክርስ-
ያን መሠረታዊ ታሪክና እምነት እንዲሁም ቀኖና በቤተክርስቲያን ስንት ጉባዔያት እንደተሰሩና
ያባለፉዋቸውንም ቀኖናዎች ቢያስጠኗቸው ከዚህም ጋር የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስ
ቲያን ከነማን ጋር ግንኙነት እንዳላትና እንደሌላት የእምነቷንም ሥርዐትና የቀኖና ዎቿን መጠ
ን ቢያስተምሯቸው በሃያ አመት ዕድሜያቸው ለማንኛውም ነገር ተጠያቂዎች ይሆናሉ:: ካህናትም
ቢሆኑ በዓለም ሽንገ ቀርበው ቤተክርስቲያናቸውን ለዓለም የሚያስተዋውቁ ይሆናሉ:: ሌላም ሥ
ራ በይዙ በደረሱበት ሁሉ ለቤተክርስቲያናቸው ምሥክር ይሆናሉ:: እንደኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ
ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ቤተሰቦችንና ሌሎችም ክርስቲያኖች የሆኑ ሁሉ ወጣቶን የሚያሳዩንት
በዚህ ዓይነት ነው:: ካደገ በኋላ እንደጥሪውና እንደዘንባለው ወደ ልዩ ልዩ የሥራ መስክ
ቢሄዱም ካህኑና ምእመኑ ነገረ ሀይማኖትን በማወቅ እኩል ናቸው ምእመናኑም በሃይማኖት ስም
ማንም ሊያወናብዳቸው አይችልም:: ካህናትም የቤተክርስቲያንን መመሪያ ከልጅነታቸው ጀምረው
ያጠኑት ስለሆነ የቤተክርስቲያን አስተዳደር አዲስ አይሆንባቸውም:: ማዘዝና መታዘዝ እንዴት
እንደሆነ ያውቃሉ:: የተጣለባቸውንም ከፍተኛ የጠዋርያነት አደራ በታማኝነት ይጠብቃሉ::
/ካለ ጢሞ 3:14-15/

ለ/ ስብከት ለምሁራንና ላልተማሩ ምዕመናን:- በሥላሴ ስም ተጠምቀው በጠ[illegible] ሕይወት የሚመ-
ላለሱ ምእመናን የተማሩም ቢሆኑ ያልተማሩ ሁሉም ወንድማማቾች ናቸው:: እነዚህ ሰዎች የእ
ግዚአብሄርን ቃል ለመስማት ወደ ቤተክርስቲያን በሚመጡበት ጊዜ ስብከቱ ለሁሉም የሚዳኑበት
ን ትምህርት ማስተላለፍ አለበት:: ይልቁንም አዋቂ ነን ባዮች ባለአዋቂዎቹ እንዳይመኩና
እንዳይታበዩ የዚህ ዓለም እውቀትና ፍልስፍና ከእግዚአብሔር የተገኘ ስለሆነ ባላዋቂው ወን-
ድማቸን እንዳይኩራበት እንዳይታበዩበት ከተህትና የራቀውን ጥበበንና ፍልስፍና እጠፋለሁ ብሏልና
እግዚአብሄር /ኢሳ 29:14፣ ቀዳ. ቆሮ1:19/:: እያለ ቅዱሳት መጻሕፍትን እስረጅ እየሰ
በሰበ ቢያስተምራቸው ከትእቢት ይፈወሳሉ:: የሰው እውቀት እንዴ ከሌላው እየሸመተው ነው እ
ንጂ ከራሱ ባሕሪይ የተገኘ አይደለምና:: ከራሱ ያልተገኘ ከሆነም ሊያስመካው አይገባም::
*** ቀዳ ቆሮ 4:7/ ከዚህ ጋር አዋቂዎች ምእመናን በሙያው ያልተማረው ወንድማቸውን እን
ዲያስተምሩ ዓለም ኑሮውን እንዲያሻሽል እንዲያደርጉ ለወንድማቸው ሕይወት ሃላፊነት ያለባቸው

መሆናቸውንና የእርሱም መልእክተኛ መገለጫል ለደቀመዛሙርቶቻቸውና ለቤተክርስቲያናቸው ዐርደት መሆኑ ን ሳይሸሽግ ገልፆ መናገር አለበት::

የሌሎች ሐይማኖቶች ምዕመናን በሐይማኖት ወገኖቻቸው የሆኑትን ያልተማሩ ምዕመናን በማስተማርና በማሰልጠን እንዴት እንደሚሠሩ አበረዃ በቀስ በሚያቹ ቀናት ያደርጋቸዋል:: ለትምህርቱና ለምክሩ ማበረታ እንዲሠሩ የሁላቸውን ፈጣሪ እግዚአብሔር እናን ለማን ያደረ ገውን ዝዙና ፊሩንማቸረዳ አበራርቶ ማስተማር አለባቸው:: ይህ የሆነ እንደሆነ ሁሉም በደ ርሺል ይበራል:: ያልተማሩት ምዕመናንም ከተማሩት ጋር በእሌሉት በአምልኮት በታ በቤተክርስቲ ያን በአንድነት በሚገኙበት ጸሎ ጊዜ ከምሁራን ወገኖቻቸው ጋር በክርስቶስ አንዱ መሆናቸ ውን እንዲያውቁትና ዝቅተኛነት እንዳይሰማቸው በተፈጥሮ የተሰጣቸው እውቀት ቢያንስም በዚህም ያንኑ ያሏቸውን እንዲጠብቁት በእግዚአብሔር ዘንድ የሚያስጠይቃቸው የእውቀት መብዛት ማነ ሳይሆን እያንዳንዱ በተሰጠው መክሊት ሐይማኖት ቤተክርስቲያኒቱ ከነምግባርን ማትረፍና አለ ማትረፍ በቻ አለመሆኑን ሊያስተምር አለተማርኩም የሚለውን አለተማርኩም አላውቅም በለማለው የሚደርስበትን ሁሉ እሰራለሁ በሐዋርያ በለማለው ነጠላ እላለሁ በሉ ያሰበውን ጭብጥ ገ ምት ያስተውላል:: በዕውቀት የተለያዩ ምዕመናን በቻ ሳይሆኑ በዕብትም የተለያዩ ምዕመናን ያገኟት ቤተክርስቲያን አባል ናቸው:: እነዚህ በሁለት አይነት የኑሮ ደረጃ ላይ የሚገኙ ምዕ መናን አምልኮታቸውን ለመግለፅ ያለ እግዚአብሔርን ለመስማት ወደ ቤተክርስቲያን ይመጣሉ:: በዚህ ጊዜ በልሁ መጋቢ ካህን ለሁሉም የሚሰማ ሁለቱም የሚያገናኝ ሁለቱም ያቀፈ ስበ ከት ማስተማር አለበት::ለባለጸጋው በልፀግና ከእግዚአብሔር የተገኘ መሆኑ ን እግዚአብሔር ሰውን ባለጸጋ ማድረጉ ለሌላው እንዲተርፍ እንጂ ከማስያው በላይ እንዲያከብት አለመሆኑን ገልፆ በማስረዳት በበሉይ ኪዳን ከነበሩት ባለጸጎች በዝታቸውና በገበረታቸው ሳይመኩ እን ገዳ በመቀበል የተራበን በማበላትና የተጠማን በማጠጣት ለታዘዙ በማለበስ እግዚአብሔርን ያ ገለገሉትን አበው ታሪክ ለአደማጮች በሰፊው አበራርቶ ማስማት የሰባኪው ተቀዳሚ ሥራው ነው:: ከዚያም በሐዲስ ኪዳን ትምህርት ሀብት ሁሉ ከእግዚአብሔር የተገኘ ነው:: ክርስቲያኖች ምድራዊ ሀብት እንዳያደልቡ/ማቴ:6:19-21/ ከዝሙታቸውን በማስወለስ ገንዘብ መውደድ የክፋት ሥራ መሆኑን /፩ኛ:ጢሞ:6:10/ ለባለጸጎች አደማጮች ማስገንዘብ ይኖርበታል:: ገንዘብ የሚወደና በዕፅብ ላይ ዕፅቡ የሚያከብር ሀብት የእግዚአብሔር በቻ መሆኑን የዘነ ጉ ስገብገብ ባለጸጎች በከሀደት ወጥመድ ማለቀ ገንዘብን በማምለክ ወጥመዱ የተያዙ መሆናቸውን እውቀደታቸው የከፋ መሆኑን እንዲያውቁት አበረዃ አቅርቦ ማስጠንቀቅ አለበት::/ሉቃ:12: 15-21/ ፩ኛ ጢሞ:6:10/ በመጋቢነት ከወጠበት ገን ሀብት ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለሆነ ባለጸጋ መሆን ኃጢአት አይደለም:: ማከፋፈሉ ግን በልሁ ባለመጋቢነትን ይመይቃል:: ይህ ከ ሰሆነ ማለት ሀብት አገኘቶ በመጋቢነት ካለታወቀ የገንዘቡ የሀብቱ ባለቤት በመጣ ጊዜ ወር ደት ያስከትላል:: /ማቴ24:45-51/ ይህን የእኅስ ኪዳንቱ ትምህርት ያጠኑ ለገንዘብና ለእግዚአብሔር ማለት ለሁለቱም መገዛት የማይቻል መሆኑን ተረድተው በዙ ሀብታቸውን እርግና አይርገው ተቀው እንቸውንም ለባቸውንም ለእግዚአብሔር የሰጡ አበው ታሪክ እንደመፈርጉሆና በመቀስ የሰባኪውን ማስጠንቀቂያ ያጠነክርለታል: በመከር ሲያስተምር እንበማም ያሉትን ባ ለጸጎች ገን አገደኑ ያዐፋበ ሐዋርያ በመጣ ጠባይ ወዋላቸሁ ባለጸጎች እያለ ማስጠንቀቂያ ውን ሊያቀርብ ይችላል:: የእግዚአብሔር አስተርጓሚ አዋጁ ነጋሪ ነውና:: ያዕቆ5:1-6 ምንአለባት ደንገጠው በመለሱ መምህሩ በዚህ ሁሉ መልእክቱ ን ካስተላለፈ በኋላ በሰሙት ያ ደረ ቸዋል:: ሳይሰሙት ግን አሬሱን ያደናል::/፩ኛ.ጢሞ4:16/ ዋናው ቁም ነገር በእግዚአ ብሔር ዘንድ የሚያስጠይቀው ሀብት ሳይሆን ~~ለሀብታቸው ስለሆኑ~~ ድሆች ምእመናንም ባለጸጎች ወ ገኖቻቸው እንዳይቀኑ ትልቅ እንዳያደርጋቸው ሁሉም የእግዚአብሔር ልጆች መሆናቸውን እን ደመሰከረ አድርጎ ትምህርቱን መዝመር አለበት:: ከዚያም በማያያዝ ድሆች ምእመናን የእግዚ

አብሔርን እረዳኢት አጋዥ አድርገው ወደ ሥራ ይሰማራሉ:: ባለጸጎችም ትምክህትና ትእቢት ስስት እንደሚያጠቃቸው ሁሉ ድሆችንም ምቀኝነትና ሥንፍና ያጠቃቸዋል:: እግዚአብሔርንም ያማርራሉ:: ሰባኪው እንደመለከም ዶክተር የሁለቱንም የውስጥ በሽታ ነቅሎለመጣል ማንኛዉንም ዘዴ መፈተን አለበት:: ባጠቃላይም ለሁለቱም ተቃራኒና አስታራቂ መገናኛ ድልድይ የሚሆነው የክህነ ትምህርት ስለሆነ ጥንቃቄ ያስፈልገዋል:: ቤተክርስቲያንም ሀብታሞችን የምትደግፍ ከሀብታሞች ጋር የምታጠብጥብ ድሆችን ግን የምትጸየፍ የምትንቅ እየመሰላቸው ብዙ ሰዎች የተሳሳተ አነጋገር ስለሚናገሩ ከሁለቱ ለሁለቱ የሚናገረው ትምህርት አሻሚ ሳይሆን ግልጽ ሆኖ የሚታይ መሆን አለበት:: ሰባኪው መለኪያን በሚያስተላልፍበት ጊዜ ሁሉንነገር በቅድሚያ ያወቀና የተረዳ መሆን አለበት:: አንዳንድ በክር ሰባክያን ባለጸጋውን ነቅፈው ደሀውን የደገፈ እየመሰላቸው ገንቢ ምክርና ተግሳጽ እንደመስጠት ፈንታ ባለጠግነትን ወይም ሀብት ገንዘብ ማግኘትን የሰይጣን ገብር አስመስለው ያቀርቡታል:: በዚህ ጊዜ ብዙ የቤተክርስቲያን ሰዎች ሰባኪው የሚለው ስለማይገባቸው አትስሩ ተቀምጣችሁ ዋሉ ማለቱ ነውን? ብለው በልባቸው ቅሬታ ያድርባቸዋል:: አንዳንዶቹ ግን ይህንኑ አነጋገር ምክንያት በማድረግ ከቤተክርስቲያን እየራቁ ይሄዳሉ:: ሌሎች ሰባኪያች ደግሞ ድህነትን የእግዚአብሔር ቁጣ በማስመሰል ባለጸጎችን የሚክበና የሚያሞካሽ የውዳሴ ከንቱ ስብከት ይሰብካሉ:: በዚህ ጊዜ ደሀው የቤተክርስቲያን አባል በባለጠጋው ወንድሙ በዚያ ሰባኪ ላይ የጥላቻ መንፈስ ያድርበታል:: ከዚህም የተነሳ "ላለው ቅንጭብ ያረገዳል" እንደሚባለው ቤተክርስቲያን ያላቸውን ሰዎች ነው የምትደግፈው ደሀን ቁም ነገር አትለም :: በማለት ከቤተክርስቲያን ይርቃል:: ስለዚህ ከላይ እንደተገለጸው የሰባኪው ፍሬ ነገር በሁለቱም ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው ሁሉንም ያቀፈ እንዲሆን ያስፈልጋል::

ምዕራፍ ===5

ስብከትና ፓለቲካ

ፖለቲካ ማለት የምድራዊ መንግስት የአመራር ሥርዐትና ስልት ነው:: አንድ አገር ወይም ሕዝብ በመንግሥት ከታወቀ የራሱ የሆነ ፓለቲካ አለው:: ነገሩ በጣም ግልጽ እንዲሆን የመንግሥትና የሕዝብ ግንኙነት ሁሉ ፖለቲካ ይባላል::

ይህን የመንግሥት ፖለቲካ የሚመሩ በዚሁ የሰለጠኑ ባለስልጣኖች አሉ:: መንግሥታቸው ከሕዝባቸው ጋር ወይም ከሌላው መንግሥትና ሕዝብ ጋር ሊኖረው የሚገባውን የአመራር ስልት በተማሩት ትምህርት ያውቁታል:: ወንጌልን የሚሰብክ ሰባኪም በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ስላለው የወንድማማችነት ግንኙነት በሰፊው ተንትኖ ያውቃል:: ወንጌልን ሰባኪ ስለ ፖለቲካ ጥናት ቢኖረው ወንጌልን በሚያስተምርበት ጊዜ በፖለቲካ ውስጥ እንዳይገባ መጠንቀቅ አለበት:: በቤተክርስቲያን የወንጌልን ሰባኪያች እነቅዱስ ጳውሎስ በወንጌልና በፓለቲካ መካከል ያለውን ልዩነትና ግንኙነት በደንብ ያውቁ ነበር:: ምእመናንም ምንም እንኳ በክርስቶስ ነጻ የወጡ ቢሆኑም በሀገር ደረጃ ደግሞ አለቃ የለሽ መሰለው እንዳይታዩ ይመክሯቸው ነበር:: /ሮሜ13:1—17/ እግዚአብሔርን መፍራት የአገርን መሪዎች ማክበር በቤተክርስቲያን ጥንተ ስብከት የታወቀ ነው:: /ቀዳጴ2:13—14/ እግዚአብሔርን መፍራትማለት ህግን መጠበቅ ነው::መሪዎችን ማክበር ማለት ስለሀገር ስለሕዝብ አንድነትና ነጻነት እነርሱ በሚያዙት መሰማራት ነው:: ሰባኪው እነዚህን መሪ ንባቦች በጤናማ ትርጓሜ ተርጉሞ ለአድማጮች ቢያሰማ በፖለቲካና በወንጌል ትምህርት ስምምነት አብሮ መስራት ይመሰረታል፣ አንድ የቤተክርስቲያን ምእመን የሚኖርባት ሀገር በገፈኞች ብትወረር መንግሥት ያን ምእመን በጠላት ላይ እንዲዘምትና የሀገሩን ዳር ድንበር እንዲያስከብር ቢያዘው ሀይማኖቴ ይከለክለኛል ሊል አይችልም:: የሚዘምተው ሀይማኖቱንና ነፃነቱን ለመከላከል ነው::

እንዲያውም ያ ወሬሪ ከሰይጣን ተለይቶ ስለማይታይ ከሰይጣን ጋር አለዋጋም ያለ ይመስላል ይህ የፍርሀት መንፈስ እንጂ የክርስቲያን መንፈስ አይደለም:: ይህን የሀይማኖት ቅርንጫፍ ያቋቋሙት ሀገሮች የጥፋት መልእክተኞቻቸውን በሃብትና በእውቀት ዝቅተኛ ወደሆነው ወደሦስተኛው ዓለም /እስያና አፍሪቃ/ ይልኳቸዋል:: እነርሱም እየመጡ ሰውን ግራ ያጋቡታል:: ለራሳቸው ግን የራሳቸውን መከላከል ብቻ ሳይሆን የጦር ፋብሪካቸው እንዳይዘጋባቸው ለዩ ለዩ የመለያያ ዘዴዎችን በመፍጠር በሰው ደም ይነግዳሉ:: ስለዚህ ዓይናማ ከሆነ ፖለቲካና ስብከት የሚለያዩበትን ማወቅ አለበት:: ዓላማቸው የተለያየ ነውና:: ፓለቲካ ስለምድራዊ መንግስት ሲሰብክ ወንጌል ደግሞ ስለሰማያዊው መንግሥት ይሰብካል:: የፖለቲካና የወንጌልን አመራር ለማቃወስና ግጭት ለመፍጠር አንዳንድ አዴር ባዮች ይሞክራሉ ይህም የተጀመረው አሁን ዛሬ አይደለም:: ቤተክርስቲያን ስትጀመር ጀምሮ የነበረ ፈተና ነው:: የቤተክርስቲያን አራስ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከቄሳር መንግሥት ባለስልጣኖች ጋር ለማጣላት የሞከሩ የሄሮዳሳውያን ** * ሥርዐት አለባዎች ለቄሳር ግብር መስጠት ይገባል ወይስ አይገባም የሚል ጥያቄ አቀርበውለት ነበር:: እነርሱ በሀሳባቸው አይገባም ቢሉቸው ከቄሳር መንግሥት ጋር ለማጋጨት ነው:: ይገባል ቢሉቸው ደግሞ ይህስ ጥሩ የሀይማኖት መምህር አይደለም ብለው አሉ ዋቂውን ሕዝብ ለማወናበድ ነው:: መድኃኒታችን ግን የቤተክርስቲያን አባላት ምእመናን አለቃ የለሾች አለመሆናቸውን ሲገልጥ የቄሳርን ለቄሳር የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር መስጠት ይገባል አላቸው:: /ማቴ22:15-22/ *አሁንም ስለዚህ የፖለቲካንና የወንጌልን ጠባይ አጥርቶ ካወቀ ከስህተት ይጠነቀቃል::ለገዢዎች እንድንታዘዝ ለእነርሱም የሚገባውን እንድናደርግ ቅዱሳት መጻሕፍት አዘዋል:: እንድንሰብክ የታዘዝነው ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን ብቻ ነው:: ቀዳ. ቆር 1:23/ አንዳንድ ሰባኪያን በየጊዜው የሚነሱ ባለስልጣኖችን በማሞካሸት እንጀራቸውን ያበስሉ እየመሰላቸው ወንጌልን በመስበክ ፈንታ መስቀልን ጨብጠው ቅጺስ መጽሐፍ ይዘው ለቤተክርስቲያን የፓለቲካ ንግግር ያደርጋሉ:: በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት የተቀመጡ ምእመናን ሰባኪያች ይታዘቧቸዋል:: ሌሎች ሰባኪያች ደግሞ የተነሱበትን [illegible]ርእስ ማብራራት ሲያቅታቸው ያንኑን አመራር በመንቀፍ የሌላውን በመደገፍ የፓርቲ መሪዎች ዓይነት ስብከት ይሰብካሉ:: ይህ ዓይነቱ የሰባኪያች መመሪያ አለማወቅ የቤተክርስቲያንን ዓላማና አመራር አቅጣጫ ያስተዋል:: ስለዚህ የግለሰብ ስም ወይም የፓርቲ ስም ሳይጠራ ፍርድ ገደለ ደሀ ተበደለ ብሎ ለመዘለፍም ሆነ ለመገሰጽ ይቻላል ያውም ራሱ በራሱ ለቅዱሳት መጻሕፍት መነሻነት እንጂ በሌላ ተጽፎ የሌላ መሳሪያ ለመሆን አይደለም:: ይህ ሲወገባቸው ችለ የሚሉትንና ሊያገለግሉት የተጠሩለት ሕዝብ ስቃይና ችግር የማይገባቸው ባለሥልጣኖች በነሄሮዳስ የደረሰውን የእግዚአብሔርን መቅሰፍት አስረድቶ አድርጎ ቢሰብካቸው የጠዋርያዊነት እውነት ነው:: የሐዋ.ሥራ12:20-24/

የፖለቲካ ባለስልጣኖችን በተግሳጽ ብቻ ሳይሆን በምክር ማባበል ይገባል:: የያዙት ሥልጣን ከእግዚአብሔር የተገኘ መሆኑን ያለእግዚአብሔር ፈቃድ ግን ምንም ሊያደርጉ እንደማይቻላቸው/ ዮሐ19:11 / ገልጦ ቢነግራቸው ያሉበትን የዳኝነት መድረክ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ሊያገለግሉበት የተሰጣቸው መሆኑን ቢቀበሉትም ባይቀበሉትም ማስተላለፍ ግዴታው ነው::

ስብከትና ፓለቲካ በዚህ አኳኋን ካልሆነ በቀር በቤተክርስቲያን ስም ወንጌልን እንዲያስተምር የተሰጠው ካህን በተንኮል ወይም መመሪያን ባለማወቅ በሞኝነት ወደ ፖለቲካ ውስጥ ገብቶ ከዘባረቀ ቢደገፍም ቢነቀፍም ነቀፋው አያስመሰግነውም:: ይልቁንም ሃይማኖቱንና ቤተክርስቲያኑን ያስነቅፋል ያስጠላል:: የቤተክርስቲያን እምነትና ቀኖና ከፖለቲካ ሕግጋትና መመሪያ የተለየ እንደመሆኑ መጠን ስብከቱ ከፖለቲካ የተለየ መሆኑን በቀዳሚያ አስረድተናል:: እንግዲህ የወንጌል ሰባኪያች የተሰቀለውን ክርስቶስን ብቻ እንዲሰብኩ ይህቺ አነስተኛ መመሪያ በመጠኑም ቢሆን ትረዳለች::

በሃያኛው መቶ ክፍለ ዘመን ያለ ሰባኪ ስለዓለም አቀፍ የፖለቲካ አቋም የሚያውቅ መሆን አለበት:: አንዱ መንግሥት በሌላው መንግሥት ላይ የሚያደርገውን ተጽእኖ ማለት ጉልበታም ነኝ የሚለው መንግሥት በደካማው መንግሥት ላይ የሚያሳየው የትእቢት ጠባይ በወንጌል ሰባ-ኪው አንደበት መወገዝ አለበት::አንዱ መንግሥት የራሱን ርዕዮተ ዓለም ሌሎች ሕዝቦችና መንግሥታትም ሁሉ እንዲይዙለት ይፈልጋል:: የሱ ሀሳብ ተገዢዎችና ምጽዋተኞች እንዲሆኑ በሃይማኖት አባብና የሃይማኖት ልብስ አለብሶ መጽሐፍ ቅዱስን አስይዞ ቢጽ ጠባዩያንን በመላክ በሚሰጠው ርዳታ በማስፈራራት በሌላም በብዙ ዓይነት መንገድ ይጥራል::

ሀሳቡ ተቀባይ ሲያጣ እርዳታውን ያቆማል:: የጥቅት መልእክተኞችን እየላከ የውስጥ ለውስጥ ብጥብጥ እንዲነሳም ደም እንዲፈስስ በጎረቤት ያሉ ወንድማማች አገሮችን በሀሳብ በመከፋፈል እርስ በርሳቸው እንዲፋጁ በማድረግ የሚፈጸመውን ሰይጣናዊ ወንጀል ሰባኪው ለምእመናን ማሳወቅ አለበት:: ስለ ሰላም ስለ ጦር መሳሪያ አጠቃቀም ፣ ባለማቀፍ ደረጃ ቤተክርስቲያንና የፖለቲካ ሰዎች እንዴት እንደሚመለከቱት ሰባኪው በሰፊው ሊያስረዳ ይገባል: ሰላም በቤተክርስቲያን ብቻ ሳይሆን በፖለቲካ ሰዎችም ዘንድ አስፈላጊ ነው:: ነገር ግን በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ለ50 ሚሊዮን ሰው ሞት ምክንያት የሆነውን ጦርነት እንደገና ለመቀስቀስና የሰውን ደም በከንቱ ለማፍሰስ ዛሬ በዓለም አቀፍ ደረጃ የጦር መሳሪያ ገበያ የደራ መሆኑን ገልጦ በዚህም አድራጎቱ ዓለም ከስህተቱ የማይማር ነው ካለ በኋላ ሰባኪው, ጦርነት በዓለም በሚገኙ ወገኖቻችን ላይ ያደረሰውን ጉዳት በመዘርዘር ያካለ ጉዳት ደርሶባቸው ከሞቱት በላይ ካሉት በታች ሁለቱ የሚገኙት ስንት ወንድሞቻችንና እህቶቻችን እንዳሉ እንዲሁም ለሰው ልጆች መታወቂያ የሚሆኑ በብዙ ዘመን የቆሰሩ ዕቃዎቻችንና የባህል መሳሪያዎች

[illegible]

ብሔርን የኃይሉ መገለጫዎች መሆናቸውን በቤተክርስቲያን አመሰራረት የተፈጸሙትን አገልግሎት በሚገባ ቆገልጦ ከዳርሳናቸውም ውስጥ እንደአንዱ ተአምራት አስረዳ ምእመናንም በመላእክት አማላጅነት ከፈጣሪያቸው ምቀርታን እንዲጠይቁ ምክር መስጠት::

ጠ/ በዓሉ የቅዱሳን እንደሆነ ቅዱሳን አበው በዓላውያን ፊት ስለክርስቶስ አዳኝነት መስክረውስአሳት ፣ በሰለት ተገደሉ ሰማዕታትም ቢሆኑ መናፍቃንን ባፍ በመጣፍ ብለው የረቱ ወንጌልን ዘረው ያስተማሩ ምሁራንም ቢሆኑ ፣ ኩኑ ቅዱሳን እስመ አነ ቅዱስ አነ፣ እኔ ቅዱስ እንደሆንኩ እናንተም ቅዱሳን ሁኑ:: የሚለውን መመሪያ በመከተል /ዘሌ19:2፣ቀዳጴጥ 1:16/ ንጽህናንቅድስናን ለማግኘት እርዑት ምንኩስናን ተሸክመው ጠባያቸውን የገሩ አበው ጳጳሳትም ቢሆኑ በዓላቸው የሚከበርበት እለት ሰባኪው ስለታሪካቸው በመጠኑም ነካክቶ እነዚህ

[illegible] የቀ [illegible]

ቅዱሳን ለቤተክርስቲያን ትምህርትና ጠቃሚ አቋም የከፈሉትን መስዋዕትነት በማብራራት ሕሁንም ከሞቱ በኋላ በቤተክርስቲያን ክብር የሚገባቸው መሆናቸውንና ምዕመናንም በቅዱሳን ጸሎትና ምልጃ ከፈጣሪያቸው ምህረት የሚያገኙ መሆናቸውን በማያጠራጥር ሁኔታ መንገድ ፣ የቅዱሳን ታሪክ መንገር ብቻ ሳይሆን ምእመናንም ቅዱሳንን እንዲመስሉ ማስተማር ምእመናን ወደ ቅድስና ሕይወት ይመራል::

...19/

መ/ ስለ ቤተክርስቲያን ቀኖና ፤ ስለ አጽዋማት፤ በቤተክርስቲያን ጾም ማለት ምን ማ
ለት እንደሆነ ፤ ጾም ለክርስቲያኖች የሚገባ መሆኑን ፤ መዳኀኒታችን በምንጾምበት ጊዜ
ልናደርገው የሚገባንን እንዴት እንዳስተማረን በዚያም ትምህርት የጾምን ሕግ ከነ አፈጻጸ
ሙ የሠራልን መሆኑን፤ እሱም እራሱ መጾሙ ፤ አያሌ ነቢያት በጾም ወደፈጣሪያቸው መድረሳ
ቸው ፤ በክርስትና ሃይማኖት ውስጥ ጾም አምላካዊ ህግ ሆኖ መሰጠት፤ ቅዱሳን ሐዋርያትና ከ
ነርሱም በኋላ የተነሱት ሊቃውንት የጾምን ጠቃሚነት እየሰሩ ማስተማራቸው፤ እኛም የጾምን
ሕግ አክብረንና ጠብቀን የያዝን እንደሆነ እግዚአብሔር ለአባቶቻችን የሰጠውን ክብር ለእኛም
የማይነፍገን መሆኑን በሰፊው ተብራርቶ መሰበኩ፤ በእኛ ቤተክርስቲያን ስንት የጾም ወራት አ
ንዳሉ ማሳወቅ::

ሠ/ ስለ በዓላት ፤ በዓላት በብሉይ ኪዳን እንዴት ሲከበሩ እንደነበርና በሐዲስ ኪዳን
ቀኖና የበዓላት አከባበር እንዴት እንደሆነ በእኛ ቤተክርስቲያን ስንት የበዓላት ወሮች እን
ዳሉና በአል ማክበር ለዘፈን ለጨወታ ብቻ ሳይሆን ለእግዚአብሔር ምስጋና ማቅረቢያ እንዲሆን
የተወሰነ መሆኑን በዚያም ላይ በዓል ማክበር ከእግዚአብሔር የተሰጠ ሕግ እንደመሆኑ መጠን
በበዓላችን ቀን ልናደርጋቸው የሚገቡትን የክርስቲያን ሥነ ምግባሮች ማስተማር ፤

ረ/ በጠቅላላ ክርስቲያናዊ ሥነ ምግባር አለማድረግን ብቻ ሳይሆን ማድረግንም የሚጠይቅ
ነው:: <u>ለምሳሌ:-</u> በኦርቶዶክስ ተዋሕዶ እምነት ካሉት ምእመናን ሀብታሞች ቢኖሩ እነዚህ
ምእመናን የሰውን የማይፈልጉ የራሳቸውንም የማይሰጡ ቢሆኑ የሰውን ባለመፈለጋቸው ብቻ የክር
ስቲያንን ሥነ - ምግባር አሟልተዋል ሊባሉ አይገባም:: ከነርሱ የሚፈለገው የሰውንም አለመ
መኘት የራስንም ማካፈል ነውና:: በብሉይ ኪዳን ሕግ ነፍስ አትግደል ይላል:: በክርስትና
ግን ለሞት ምክንያት አለመሆን ብቻ ሳይሆን ለሕይወት ምክንያት መሆን ያስፈልጋል:: ማለትም
ማንኛውም ክርስቲያን ለወንድሙ ሕይወት ሓላፊነት አለበት ማለት ነው:: ወንድሙ ቢርበው ማብ
ላት ቢጠማው ማጠጣት ቢራቆት ማልበስ ፤ የመሳሰሉትንም ደህና ሥራ ሁሉ ማድረግ ይገባዋል::

ሰ/ ስለዝክር፤ በሰንበቴና በማህበር ማዕድ ላይ በሚገኙበት ጊዜ ሰባኪው ሰንበቴም ዝክርም፤
ማህበርም በመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ዘንድ ሲሰራበት የኖረ ክርስቲያናዊ ትውፊት መሆኑን ተው
ሰዉ ሁሉ እንዲያጠናው አስረጂ ጠቅሶ ማስረዳት ፤ ለምሳሌ:- /የሐ.ሥራ 2:42፤46/ ሐዋ
ርያት በጥንተ ስብከት በአንድ ላይ እየተሰበሰቡ ከጸለዩት በኋላ የሚበሉትን ራት ፤ በሀብት
በኅብረት ሳይለያዩ የኖሩትን ኑሮ በመጥቀስ ዛሬም ቤተክርስቲያናችን እንደሐዋርያትና እንደ
መጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች አንድ ላይ ለመኖር ባንችልም የነርሱ ሕይወት ወራሾች መሆናችን
ባለመዘንጋት ጌታ ከሞት ተለይቶ በተነሳበት በዕለተ ሰንበትና በሌሎችም የእመቤታችን፤ የመ
ላእክትና የቅዱሳን በዓላት በአንድ ላይ እየተሰበሰብን የምንመገበው የጋራ ማዕድ ሰው ሰራሽ
ወይም ልማዳዊ ሳይሆን ክርስቲያናዊ ትውፊት መሆኑን በቦታው ለተሰበሰቡት ምዕመናን አብራርቶ
ቢያቀርብ በዚህም የጋራ ራት ሁላችንም የአንድ ህይወት ተካፋዮች መሆናችንን ቢያስተምር ሰባ
ኪው ትምህርቱን ወደ ነገረ ሃይማኖት ሊያስገባው ይችላል:: በተዝካር ሙታን ማዕድ በሚገኝበ
ት ጊዜ በሞት የተለየን ክርስቲያን ከእኛ የተረሳ አለመሆኑን ወይም የጠፋ አለመሆኑን በሌላ
ሕይወት ዓለም ውስጥ የሚገኝ መሆኑን የምናስታውስበት ለእሱም ዕረፍት ፈጣሪያችንን የምንለም
ንበት የምንማልድበት ማዕድ መሆኑን የ[illegible] ይህም አንስ ነገር ሳይሆን ክርስ
ቲያኖች በመጀመሪያው መቶ ዓመት በገበሬ ምድር /ካታኮምብ/ ውስጥ እያሉ በሰማዕትነት ለሞቱት
ወንድሞቻቸው ያደርጉት የነበረ መታሰቢያ መሆኑን ለምእመናን ቢገልጥ ሰሚዎቹን ከቤተክርስቲያ
ን ታሪክ ጋር ያስተዋውቃል::

ሸ/ ማንኛውም ስብከት በማንኛውም ወርዕስ ቢሰጥ ክርቶደክሳዊ ወዐዜ የሚያገኘው በሚ
ሰጥራት ሲታሰር ነው :: ለምእመናን ታሪክ ተርኮ ካስተማረ በኋላ ወይም የክርስቶስን አ
ዳኝነት ለእኛ ብሎ መሞት መስቀሉን ካስረዳ በኋላ ሰባኪው ሰሚዎችን ወደ መዳን ሊያቀርባቸው
የሚችለው በሚስጥራት ነው:: ለምሳሌ:— በጰጥሮስ ሥራ እንደተገለጠው/የሐዋ.ሥራ:2፣37::/
የኢየሩሳሌም አይሁድ የክርስቶስን ሞትና ትንሣኤ ከጴጥሮስ ከተማሩ በኋላ ልባቸው ተመስጦ
"ምንተ ንገበር አኃዊነ "ወንድሞቻችን ምን እናድርግ ብለው ጠየቁ:: ጴጥሮስ ንስሃ ገብታ
ችሁ እመኑ ተጠመቁ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ታገኛላችሁ:: አላቸው:: በአንድ ጊዜ ሦስት
ምሥጢራት ተነገሩ ለቸው እምነትን መሠረት አድርገው፣ ንስሃን፣ ጥምቀትን፣/በውሀ/ የመንፈስ
ቅዱስን ስጦታ /ጥምቀት በመንፈስ ቅዱስ/ እና ዛሬ በሜሮን አምሳል የምንፈጽመው ማለት ነው::
በማንኛውም ትምህርት መደምደሚያ ላይ ከወደ ምእመናኑ በኩል አሁንም ይህ ጥያቄ በውስጠ ታዋቂ
አለ:: ስለዚህ ሰባኪው ከሰባቱ ምስጢራት አንዱን ወይም ሁለቱንም ከትምህርቱ ጋር በማቀያዝ
ምዕመናንን የመንፈስ ቅዱስ ፀጋን እንዴት እንደሚቀበሉ ማሳየት አለበት:: ስብከት ኦርቶደክ
ሳዊ መዓዛ ኦርቶደክሳዊ ቃና እንዲኖረው የሚያደርጉት እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉት ናቸው::

<u>ለሰባኪው የሚሆን ተጨማሪ ማሳሰቢያ ፣</u>

1ኛ/ የማያውቀውን ቋንቋ ጥቅስ ባይጠቅስ ጥሩ ነው:: ፍቺውን ስለማያውቀውና አነባበቡም ስለ
ሚበላሽበት ለትዝብት ላይ እንዳይወድቅ::

2ኛ/ ከማያውቀው መጽሐፍ አይጥቀስ፣ ሰሚዎቹ የማያውቁት መስሎት የአንዱን አየሰጠ ያጋጠው
እንደሆነና ምንአልባት ከሰሚዎቹ ውስጥ ከርሱ የበለጠ የሚያውቅ ያለ እንደሆነ ሰባኪው
መሣቂያ ይሆናል:: ይህ ስህተት ብዙ ጊዜ በመደጋገም የሚፈጸም ነው:: ይህንን ስህተት
የሚፈጽሙት ከመማራቸው በፊት አዋቂ ለመባል የሚፈልጉ ናቸው:: በለማዱ ስህተት ከሚጠቀሱ
ት ጥቅሶች ለምሳሌ:— በሃይማኖተ አበው በሕንጻ መነኮሳት "ለእመ ጢርክ ብሔረ ባዕዱ ኩ
ን ከማሆሙ" " ተለከሀ ወደ ሌላ አገር በምትሔዱበት ጊዜ እነርሱን ምሰል "የተባለውን
ቃል አንዳንዱ ካህናት ምንም ሳይሰቀቁ "ኩን ከማሆሙ "እንዳለ ጳውሎስ አያሉ ሲጠቅሱ
ይሰማሉ:: ለምሳሌ ያህል ጽጽጽ ይህን አመጣን እንጂ ብዙ ብዙ አሉ::

3ኛ/ ምእመናን በማያውቁት ቋንቋ ባይጠቅስ የተሻለ ነው:: ከጠቀሰም ጥቅሱን በየቦታው አያብ
ራራ ቢሄድ ጥሩ ነው:: እንዲያው ዝም ብሎ አየገለተው ቢሄድ ግን ለምእመናን ከነፋስ ጋ
ር የሚነጋገር ይመስላቸዋል:: ይህ ዓይነት ጥቀ "ገቢረ አስደንግጥ " ይባላል:: ሰባ
ኪው ትምህርቱንም ሆነ ጥቅሶች ምእመናን በሚሰሙት ቋንቋ ያስተላለፈ እንደሆነ ሰሚዎቹ
"አሜን"ለማለት ይችላሉ::/ቆሮ. ፲ቖ 14:6/::

4ኛ/ በሰሚዎቹ ፊት አራስን ማከከ፣ ጀሮን መኮርኮር፣ አፍንጫን መገርገር፣ የጭንና የጭን መ
ካከል ማከከ፣ እነዚህን ሁሉ ማድረግ አይገባም:: እነዚህ ድርጊቶች ሁሉ የአካላን መቆሸ
ሸ የሚያመለክቱ ስለሆነ የመጸዳ ሰዓትም የተለየ ስለሌላቸው፣ ከዚሀ ጋር ሰባኪው በእግዚአ
ብሔር ፊት እንዳለ አለማሰብን ስለሚያሳይ በልባቸው ውስጥ ሌላ ጠባብ ሊፈጠር ስለሚችል::

5ኛ/ እጅን ያለ አግባብ ማወራጨትና መላ አካላን ማውረግረግ ማንዘፍዘፍ አይገባም:: ሰሚዎች
የሚነገራቸውን ቃለ እግዚአብሔር ሳይሆን የሚመለከቱት የእርሱን ሁኔታ ይሆናል:: በርግ
ጥ ሰው በለምዱ በሚናገርበት ጊዜ እጅን ሊሰነዝር አራሱን ሊነቃንቅ ይችላል:: እንዲያው
ም በገዱ የለሽነት ዝር እንደያዘው በሽተኛ መወገሽት/ማወዛወዝ/ ግን ጤነኛ አያስመስልም::

6ኛ/ እጅን በኪስ ውስጥ አስገብቶ መናገር አይገባም:: እጅን ወደ ኪስ ማስገባት ሁለት ትር
ጉም አለው ፣ አንዱ የትካዜ ሁለተኛው የኩራት ምልክት ነው::

ሰባኪው በሚሰብከበት ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን ጨብጦ እግዚአብሔርን በመፍራት በጥንቃቄ እንጂ በትካዜ ወይም በኩራት መንፈስ ያለ መስሉ እንዳይታይ::

7ኛ/ አፍን ዋሽ አስመስሎ በምእመናን ፊት ማፋሸሽ ሰባኪውን ያስነውራል:: እንቅልፍ ያለቀቀው ወይም የያዘው ያስመስለዋልና :: ለራሱ ንቃት የሌለው ሌሎችን ለማንቃት እንዴት ይችላል? ምእመናን ይህንን ሲያዩ አሁንም ልባቸው ወደ ሌላ ይሄዳና ሰባኪውን ወደመንቀፍና ወደ ማማት ይደርሳሉ:: ለጉዳዩ እሱ እንዳሳ,ሰበበትና እንዳልተጠነቀቀበት ሲያዩ የነርሲ ልብ ወደ ሌላ ቢባክን ምን ይፈረድባቸዋል::

8ኛ/ አፍን ወይም አፍንጫን መሸፈን ነጠላን አጀር ላይ ማንጠልጠል አይገባም:: እነዚህ ሁሉ ሰባኪው በጥብቅ ሊያስብባቸው የሚገቡ የተለመዱ ስህተቶች ናቸው:: ቃለ እግዚአብሔር በሚነገርበት ጊዜ እንኳን ተናጋሪው ሰሚያቹም ቢሆኑ እነዚህን ነገሮች ሊፈጽሙ አይገባቸውም:: አፍን ወይም አፍንጫን መሸፈን ነጠላን አጀር ላይ ማንጠልጠል የኩራትና የትዕቢት ምልክቶች ናቸው:: ሰባኪው የእግዚአብሔር አስተርጓሚ ሆኖ በምእመናን ፊት መቆሙ ከገባው እነዚህን ስህተቶች ማስወገዱ አያስቸግርም::

ወስብሐት ለእግዚአብሔር
=×=×=×=×=×=×=×=

አዘጋጅ :-
=×=×=×=×=

አባ ገርገር ጴጥ
=×=×=×=×=×=

የሸዋ ሀገረስብከት ሊቀ ጳጳስ
=×=×=×=×=//=×=×=×=×=